

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

**APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ,
SIVE DE DEORVM ORIGINE
LIBRI TRES.**

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerat
hæc posterior sedulo castigauit &
restituit.*

**CVM INDICE NOMINVM AC
RERVM PLENISSIMO.**

SCRIPTA

Christoph. Haugl. Wittenb.

**ANTVERPIÆ,
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO
M. D. LXV.**

Cum Priuilegio ad sexennium.

SVMMA PRIVILEGII.

Autū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas*, siue de *Deorum origine*. libros ex interpretatione *Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter *Gulielmum Silvium* suę *Ma^{te}* Typographū. Qui secus fecerit poenam in privilegio expressam incurret. Datæ *Bruxellæ*, Anno 1564.

Facuvvez.

GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendoſe
excusum incidi amice lector, viſus ſum
mihi inſignem quendam theſaurum na-
tus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati eſt veſtigio ſunt ut probè caſtigatum formu-
lis noſtris enulgarem, allaturum haud dubiè hoc o-
pus incredibilem poltioris litteratura ſtudioſis fru-
ctus, quorum conſilio libenter ut quoquo modo re-
ctis veſtris ſtudijs commodare poſſem acquievi.
Atqui utinam ita ex noſtra officina ut opto pro-
deat, tantùmque fructum ex eius lectione capiat ſtu-
dioſa cohors, quantum & animus hic (ipſo-
rum conatibus additiſſimus) & res
ipſa requirere videtur.

Vale.

2

Ἀδῆλσιν εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰώνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμῆιο
Παιδείης μύθους γνῶντι παλαγγείας
Μηδ' ἔα ὁ μῆρεϊν σελιδ' ἐμβλεπε χαϊδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆτι πολύδρουν εἶχον, εἰς με γαστράδαν,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Agius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Maoniæ ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multifonos Cyclicum versus ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS

SPOLETINVS IANO ME-

TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Eterrimum animi vitium
Iane Metelli vir sapientissi-
me, quod ἀχαριστία Græ-
ci vocant, vt omni diritate,
& immanitate acerbissi-
mum damnatum, exterminatūque sem-
per fuisse inuenio, in quo M. Cicero ni-
hil non mali non esse testatur. Quin &
Menander Comœdiæ nouæ scriptor, in-
grato, inquit, homine Terra peius nihil
creat, cuius exemplum, omni supplicio-
rum genere dignum de Popilio Lœnate
Piceno homine, in Ciceronem habetur.
Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
tia, caussa admodum dubia fluctuans, sal-
uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
patrem occidere non erubuit: & illud
Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
to facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
ipsius indulsit verecundiæ. Contrà verò

A 3

insigni

inſigni animi virtute, quàm gratitudinē
vocant recentiores, nihil eſſe iucundius
nihil ſalutarius, ac magis frugiſerum ni-
hil, optimi cuiuſque ſententia ſancitū eſ-
ſe cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culeonis in Africanū priorem
celeberrimas grati animi ſignificationes
vique adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi-
hi Apollodori tui Athenienſis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quàm libentiſſimè conſeſiſti, qua-
lem, quātamque de Aegij ſtudijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepiſſes,
apertiſſimè indicaſti, nec non tuo quali
iudicio, me omnibus tanto labori velut
ſuſſecturum declaraſti, omnium quidem
ingratiſſimus eſſe cenſerer; ſi cui potius
alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio
ſuſceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū exiſtimē. Nō deſuere ingenuē
fateor, & grauiſſimi quidē viri, vtriuſque no-
ſtrū cū amātiſſimi, tū etiā ſtudioſiſſimi,
qui ſuaderent vt abſolutam hanc, & à te
mihi

4
mihi iniunctā olim prouinciā, amplissi
morū patrū cuipiā, aut Regulorū nonnul
li dedicarē, vt inde mihi, aut gratiā planē
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab
horrui, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratifac
tis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a
micis, τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo; neque hac cōtumelia, iniuriāque
Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tāto eius desiderio satis ego mini
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
Appollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni
hil est, q̃ illi succenseas, atq; eo secū noīe
expostules, q̃doquidē in eo vertēdo, ex
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, vt te minimè lateret, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quàm rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum vtilitatem, vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enataffet incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECÆ SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEGIO Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis uniuersus imperio præsuit, quique ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tū robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē ē Cælo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cælus uinctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

Cælus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cœū, Hyperionē, Criū, Lapetūq, cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimē ferēs,

A s filiorum

filiorum in tartara deiectionem internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggredieretur, inducit. Saturnoq;
adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes praeter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praefecta Caeli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera enata sunt. Caelo demum è Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheā inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Post ubi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri praedixerunt, singulos, ut quisque in lucē prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Et Vestā prius, Cererē deinde, & Iunonē: post has Plutonē & Neptunū deglutiniuit. Quāobrem irata cōiux Rheā in Cretā, quo tēpore Iouē in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibeo illū parit, & Curetibus, Adrasteaq; ac Ida nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Haec vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheā vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit aetatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quae Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactus lapide prius, deinde, quos antea filios, deno-
rarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduer-
sus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Ve-
rum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus
victoriā foui, si in Tartarum desertos sibi in socie-
tatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe
custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iā tum
etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetrāque, & ful-
mine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tri-
dente condonarunt. Hic illi telis armati Titanas
subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tarta-
rum detrusos, centimanis custodiendos dederunt.
Quo facto idem rerum imperiū sorte inter se par-
tiuntur: ac Ioui quidem celi regnum, Neptuno ma-
ris, & Plutoni inferorum loca obrigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano qui-
dem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia,
Stryx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Me-
tis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona:
ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio
ad hac & Eurybæa Pluti filie nati sunt Astræus,
Pallas, Perses.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur At-
las, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus
item, & Epimetheus, ac Menætijs, quē in Titani-
co bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirō gemi-
nus cētaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt
Vēri, & Astra. Perses ex Asteria Hecate genuit.
Pallanti

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiuradi religione decoravit: quòd ipsi contra Titanas, una cum filijs opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus, Thaumatas, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs nata sunt, Iris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei rebus conscribemus.

*Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filiae fuerunt: qua hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agane, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plefaure, Eucrate, Proto, Ploto, Catypso, Panope, Crantò, Neomeris, Hippo-
noe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Isea, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.*

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex eaq; Heben, Ilithyian, & Argen procreavit. ad hac multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen: Parcas Clothò, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex

Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiæ, Aglaia, Euphrosyne, & Thalia: De Styge Proserpinā: è Mnemosyne, Musæ, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clío, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliope, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq; promouebat. Hic, post Euridicē coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoq; persuasus, ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysterijs, inuentis, discerpis à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clío Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperiuit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphe filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

A P O L L O D O R I

fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniūq;
concubitum victor, victus autē illarum arbitrati
se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatū
Thamyrin oculorum luce, & citharædica priuāt.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis
amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncauit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulysse agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitum peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniecta opem ferentem de calo precipitē de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigātī tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verò in Lēno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit
incolumem.

Iupiter ad hac Thetidi varias alternanti for-
mas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quā
cūm grauidam esse persensisset absorbere occupat;
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritu-
rā dicebat, qui cali dominatione poriturus esset. Id
futurū veritus eam absorbuit. Vbi vero parienti tē-
pus aduenit, Prometheus siue, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem amnem armata Pallas exiit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, qua Asteria vrbs prius appellata fuit, postea Delos nomē accepit: Siquidem Latonā ab Ioue cōpressam per vniuersum terrarū orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianā prius peperit, qua obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio Delphos, (quo tēpore Themis illic oracula dabat) se contulit. At cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus tēplum occupat, neque longo post tēpore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quā Iupiter ubi impleuit, Iunonis metu sub terram occubuit, conceptumq; filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythone contendens, Latonam conspicatus, eiusque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, q; Tityum sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit, Hic enim, cū tibias inuenisset, quas Minerva, quòd informē vultū efficeret, abiecit: Apollinē de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpacto in certamē descendit, ut victor arbitratu suo deuictū afficiat
Init

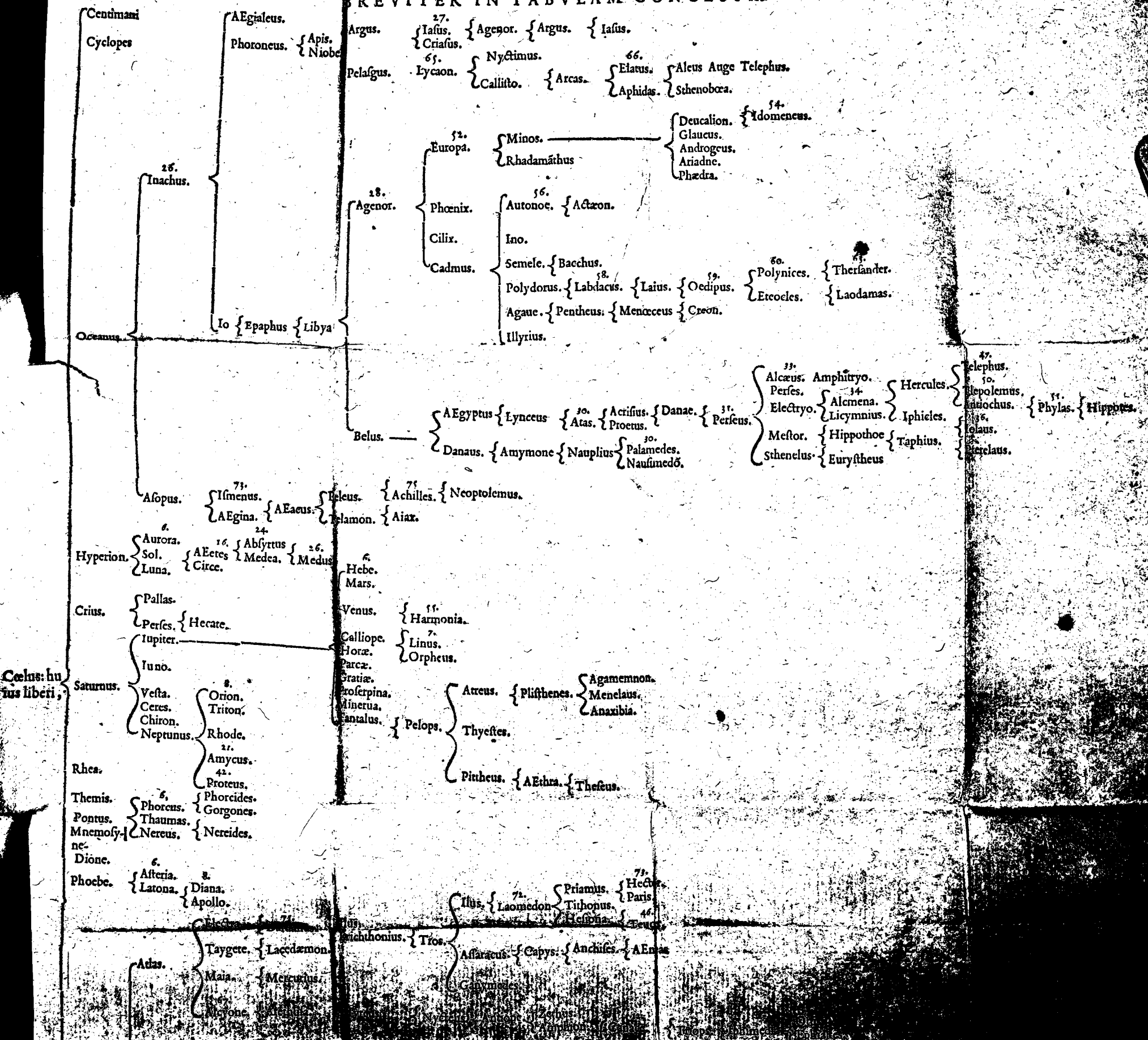
Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstator est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium. Pherecydes esse refert. Hunc à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidè uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detruxit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulat: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem ut duceret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hac Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd eum Marte concubnerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, qua ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

DEORVM ET HOMINVM ILLVSTRIVM

PROGENES EX APOLLODORI BIBLIOTHECA

BREVITER IN TABVLAM CONGESTA.

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, qua Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eā Iouis adiūmēto furtim rapuit. At Ceres accēsis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: qua, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse praeceptam, dijs irata caelum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo marore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusiniōrum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cū, ut assideret, rogaretur, annus quādam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. laeossit: eaque ratione, risum illi excussit: qua de re in Theophrastus mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alēbat, quem cū immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quā credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cūque igne coopertū deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocircā puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punicum mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minime prauideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissè è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegraeis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cælū saxa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyonēū omniū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boves ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occiderēt, remediū quaritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderēt imperavit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens praecidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersuit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obysse traditur.

Porphyrionem autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: qua cum sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quaritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laeum Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurymachum vero querno telo peremit. Chyriū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insule partem reuulsam pro telo coniecit: qua

Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea re-
ctus pugna confecit Hippolytum. Gratulationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneu cla-
uis pugnantes contuderunt.

Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita perennes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana forma magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperae spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaque
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.

Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusque Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum
pro-

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicius fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum faucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos precisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Jupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque actutum conscendit, ac Thyphonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata est. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia potu gustavit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur: multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quisq; cum per Siculum mare fugere incēpissent, Iupiter Aetnā Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hætenus a nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigēdumq; dedit. Scythia Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dij finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabricata è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de calo imbribus, maximā Gracie partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnasum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioni Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαας enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha natī sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphitryon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ione Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nymphea Dorus, Xuthus, & Æolus. Is quidē de se Hellenas qui postea græci vocati sunt, nominavit, filiis, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponne sum ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit, & Ionem, à quibus Achivi, & Iones nuncupantur.

Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
 naetus, incolas suo de nomine Dorientes appellauit.
 Æolus verò locis Thessaliam proximis imperans,
 populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
 narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
 uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmonem
 Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
 quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycē,
 ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
 podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
 Antiphus, & Acton nati sunt.

Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
 in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
 fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
 dicabat: hac verò Iouem virum esse sibi iactitabat.
 Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
 in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
 reum, Opopeū, Aloëūque, & Triopē gennerūt.

Sed Aloeus sphenomediam Triopis filiam, qua
 Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
 ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
 ctus intra sinum ferebat: quaque à Neptuno com-
 pressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
 Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
 ne cubitum, longitudine verò vlnam incresebant:
 qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
 bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
 adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
 de

de Olympo Ossam imposuerunt, Peliôque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq; terrâ rursus maria se reddituros distitabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferâ collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethliy filius qui eductis Eolensibus è Thessalia Elidē transmigravit. Nec desunt, qui eum fove natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quacunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi postulauit.

Ceterum Aeolus Endymionis, & Seidis Nymphae, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianasse filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipoete, suo de nomine terram Aetoliam appellari censuit. Sed ex Aetolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quae sunt illis cognomina in Aetolia urbes, nomen acceperunt.

Pleuro ducta uxore Xäthippe, Dori filia, Agenorū procreat, & filias Steropen, Stratoniceñq₃, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaſten, & Protogeneam, ſuſcepit, ex qua, & Marte naſcitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaſten Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demoniceñ genuit, qua de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Theſtiumq₃ conceptos peperit.

Euenus ſanè Marpeſſum, quam cum Apollo ſibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareï proles, ſumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru inſequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque aſſequēdi voti compos factus equos ingulauit, ſeq₃ ipſum deinceps in flumiñ præcipitem dedit: eiq₃ Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Meſſenem proficiſcenti obuiam factus Apollo virginem auferit, qui cum inter ſe de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari uellet, optionem dedit. Hac verita, ne ſe anum factam Apollo deſereret, Idam ſibi virum eſſe maluit.

Theſtius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei ſexus quidē, Althæam, & Hypermnestrā ſuſtulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq₃ creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcathous, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thesty filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althæa ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipex in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dijs omnibus; una tantum Diana per obliuionem prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea fata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, ei que, qui feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprī venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, at Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedaemonij, Theseus Aegei Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaeus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iason Esōnis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissaeus, Peleus Aeaci à Phthia. Telamon Aeaci Salaminus. Eurytion Aëtoris, Phthius. Atalanta Schœneii ab Arcadia. Amphiaræus Oiclei Argiuis. Quibus cum & Theseij filij conuenerunt: hos, ubi coiuissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaemque, ac nōnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida, & Marpessa filia maritus, quòd ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaeus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaræus aprū in oculo vulnerauit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Theseij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althea marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eñ vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & cinctibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, egre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althea, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutate.

Oeneus, Althea ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, desfloratam ab Hippostrato Amyrncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viuatam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, quae demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq; Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcatoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmeonidem tragediam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Enryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Therippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopous, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios prater Onchestum, Therippumq; omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq³ in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraſti filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq³ bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filia vero Hellen, & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias neçtens à Nephele natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clàm viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, Joui Phrixum esse ingulandum. Quòd ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

*Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mer-
curio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo
cū per aerem veherentur, quidquid terra, ac ma-
ris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti,
quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, ve-
nissent, Helle in profundum decidit, ibique extin-
cta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem
in Colchos vsque penetravit, huc scilicet, vbi Ace-
tes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Cir-
ces, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit,
sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chalciope³ filiam nuptui de-
dit, Hic autem Ioui Phyxio velleris aurei arietem
sacrificavit, & eius pellem Aeeta socero dono de-
dit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis
confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeeta filios
quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem,
& Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, &
filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit.
Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intere-
mit. Iuno autem Melicertam secū ipsa in mare deie-
cit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, vbi nam gē-
tium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in lo-
co, vbi ab agrestibus animantibus hospitio exce-
ptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum ter-
rarum peragrasset, lupis, qui ovium femorib. pasce-
bantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, qua dila-
niabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Atha-
mas, loco exadificato à se nomen Athamantiam
impo-*

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoom genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyræ, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiâ sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomâ Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq; ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quod occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: quæ illi filiam Astropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniugauit. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarus filij orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, quæ Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
Ctem

Etem, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliā habitauit, at reuersus ipse in Elidem, urbem ibi cōdidit. Qui cum contumeliosus suopte foret ingenio seq₃ Ioni adaquaret, suae ipsius impietatis poenas luit. Nam se Iouem esse pradicabat, & quae illi dedicari solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aeneis agitans tonitrua se concitare distitabat, necnon iaculans in caelum ardenteis faces fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum Iupiter fulminat: urbemq₃ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus solo equauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcidence, quae, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, utque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumpta Enipei forma cum ipsa concubuit. Hac autē, cū geminos clāculum peperisset, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs pastoribus prateruentibus, equarum una, cum infantium alterum ungula, casu quodā tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & , cui liuidula reddita est faciei pars, Peliam nominauit, quasi Liniuum dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iustam, integrāque aetatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, factò in eam impetu occiderunt: quæ tamen si intra Iunonis templum confugere antenuerisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigrauit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-
goram, Alastorē, et Nestorem, & Perichymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmonē filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Aeson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit, atqui serpentium partus eduxit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq³, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & qua ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini propter Alpheum obviam factus, de cetero vaticinandi peritissimus evasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis servabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi boves abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se præstuturum pollicetur, eiq³ Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

rationem ad Phylacen contendit, atque, ut prädixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, tere dinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quāsum è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere dinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi vasem illum optimum, esse animaduertit, solum vinctis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auéis euocauit, ad quē cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secessit a præsecās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrium locauit.

Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq; obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hæc à vulture prædoctus Melampus secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcē filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biantē fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopaus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronactē natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thes-salia condidit. Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltem cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servivit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit; & Alcestin capis, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinus irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus ſolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni ſucceſſore ſcitantibus reſpondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum eſſe, primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt rei ipſa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiā Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amiſit calceum. Id ubi Pelias uidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq; Quidnam habens poteſtatem, feciſſet, quando ſibi ex oraculo prædictum fuerat, à ciuium aliquo mortem ſibi illatum iri. Hic autem ſiue forte quadā ſuperuenit, ſiue Iunonis ira, ut Medea malū ueniret.

APOLLODORI

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem. respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis lupo visebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inivit. At is Minervae consilio navium remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvae accommodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorum nomina haec sunt. Typhus Hagny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreae filij. Castor, & Pollux Iovis. Telamon, ac Peleus Aëci. Hercules Iovis. Aëgi Thestius. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Cenei Coronus. Palamon Volcani: Etolus. Cepheus Alei: Laertes Arceij. Antolycus Mercurij. Atalanta Schœnei, Menæti Aëtioris. Aëtior Hippasus. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurypus Mercurij. Meleager Oenei. Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phannus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Perichymnus, Nelei. Augeas Hely. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Peneleus Hippalmi.

Leitus

Leitus Alectoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis. Aſterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iafone euecti in Lemnum appellant.

Hæc infula tum viris omnibus orbata Hyſſipyles Thoætis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hæc fuiſſe legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, qua ea de cauſſa terribiſſimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas ſubigebat. Tum Lemnia quòd à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros, ſuum quaq; ingularunt, vna tamen omnium Hyſſipyle Thoantem patrem abſconditum, ſeruauit illuſum. Mox Argonauta in Lemnum, qua tum à mulieribus tenebatur: appuſſi, illis admiſcentur. Hyſſipyle vero ab Iafone compreſſa Euneum, ac Nèbrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benigniſſimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reſtantium ventorum impetu noctu neſcì rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiicorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (còtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Ceſis itaque Dolionū pleriſq; & Rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac deſonſo ſibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo factò abiere: nec longo poſt tempo

re in Mysiam deueniunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Hercules amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius forma præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum pueram Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce gravitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchas usque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere cogebat, & denictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem auctis Salmydessum, quæ Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, denenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrxi filijs à Colchis in Graciam, nauigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, vt per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam propositis, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas pervenisset, iter convertit: qua ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenis reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, qua cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam praecepit, quam, si incolumem transvolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent
 selecta navi discedunt, & cum proximè Symplega-
 das peruenissent de proa columbâ dimittunt, qua
 cum per medium concurrentium scopulorum impe-
 tum volitaret summam caudam Symplegades coe-
 tes deterferunt. Observato igitur scopulorû recessu,
 acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulân-
 te summa tamen puppis parte mutilata incolumes
 traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore im-
 mote permanserunt. Nam post huiusce navis trās-
 missionem eas fore omnino stabiles numina decre-
 uerant. Inde vero Argonauta ad Mariandynos
 perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro per-
 cussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & An-
 ceus navim se gubernaturum pollicetur.

Dein praternecti Thermodontem, Caucasumq;
 ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica
 flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad
 Aeeten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia impe-
 rata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddē-
 dum, cohortatur, quod se redditurum Aeetes polli-
 cetur, si solus aripides tauros sub iugum miserit. Hi
 autem duo erant, & feri, ac miræ magnitudinis,
 Volcani munere concessi: Qui areis præditi pedib,
 ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iū-
 xisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe
 qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum,
 quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum
 Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hæc erat Aëta filia ex Idyia Oceanogenita, veneficijs, & cantionibus insignis. Qua verita, ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se iuravit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia Iasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursum. Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammæ vi irrupentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aëtes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire antenerit,
eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem
custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto
vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit.
eum vero Absyrtus frater. consequebatur: Ast hi
noctu cum hisce aneuntur. Ceterum Aeetes cognita
Medea audacia ad nauim persequendam accin-
gitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt,
fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diui-
dit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij mē-
bris colligendis occupatus filiam persequi desijt.
Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus se-
pelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomia no-
men fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo
nauim perquirendam emisit, & nisi Medea cap-
tam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea
subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius
aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur,
Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter
ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tem-
pestate, Argonautis errores inicit: ac dum secus
Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos allo-
quitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desi-
turam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti ne-
cis ergo à Circe fuerint expiari. Hi autem Li-
bya, Galliaq; littora prateruerti, & per Sardinia
pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eoa-
cam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum
circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quod con-
trariam

trariam occineret cantionem, Argonautæ inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Litybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitis incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque præteruectis, ubi Solis boves inerant, in Corcyra Phaeacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonautim nusquã inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeamq, ab Alcinoos repescunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoos coniux Arete antevertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt. Argonautæ vero cum Medea in altum anhelantur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Menœtium impetens secundum iugulum sagitta percussit, cuiq, in mare deturbauit. Hi vero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac præter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt ubi Apollini Eglee aram statuunt, ibiq, peractis de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Qua vero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerāt, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde auēti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci arisue genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idēque ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam vnā à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce venae cute clauus aeneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonauim praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medea poculis ad insaniam reductus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq, ex eius corpore effuso sanguine ipsum obysse narratur. Nec desunt, qui illū à Pœāte sagitta in calce vulneratum interysse tradunt. Noctem autem vnā illic non amplius morati Argonautae ad Eginam aquatum contendunt, vbi de aqua pugna conferitur inter eos, inde vero per Euboeam, Locridēque nauigantes in Iolcū, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, peruenerunt. Verū Pelias, quod Argonautarum reditum hand aquo animo ferret de

D

Aesone

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere querit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atque Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq; suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox etate iuvenem suis se veneficijs renovaturam esse pollicetur; Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant. Acastus autem unâ cum Iolciensibus patrem sepelivit. Iasonemq; & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq; illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem peplum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Jafone filios habebat, Mermerum nepem, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq^{ue} profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantem adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthi multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolauit Athenas, mox ibi Egeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi provinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Q*uoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Argiuorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tametsi nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nymphea,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerēs
ac plane tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit, Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Ioue, quam
primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperauit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neara filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastabat, tauro, eius sese corio circūtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abiegebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quā Tartari, ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublatis cedis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quā Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cū uialatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cū qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad decorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherocydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acu-
silus è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenæo luco erat
alligabat. Cum verò Jupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace dete-
ctū fuisset, neque celari amplius posset: lapide per-
cussus Argum peremit. Hinc itaque Mercurius
Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
mum bonem cestro concitavit. Quo facto ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit.
Mox per Illyridem progressa Hæmum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit.
Inde, cum in Scythiā penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
rasset, multisq; Europæ maria, atque Asia plura
tranasset, in Egyptum tandem pervenit: ubi
pristina forma recepta ad Nilī fluentia Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetravit. Quod fa-
ctum ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Qua
cum Syriam propè uniuersam peruagata esset,
quod illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuento in
Egyptum remeavit, ac Telegono, qui tum A-
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Aegyptij, statuam collocavit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Aegyptijs imperās Memphin Nili filiam sibi coniungavit: deq³ uxoris nomine cōditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq³ Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est.

Ceterum ex Libya, Neptunoq³ gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magne sobolis auctor extitit: quare de eo in praesentia dicere supersedebimus. At Belus, quod ex Aegypto minimè discessisset: Aegypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit Aegyptiū nempe, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq³ etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumq³, ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum deuastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit: Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu perculsus Minerva

consilio nauim nominatam ab eo de filiarū suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-
remen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au-
fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lin-
dia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit,
& huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis re-
gnabat (at ipse eius regionis positus suo ipsius
nomine incolae Danaos appellauit) sed quod
ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Nep-
tunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam
Minerva terram esse testatus est, filias suas inte-
rim aquatum emisit. Harū una Amymone aquā
disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dor-
mitantem offendit: Quare ille somno expergesa-
ctus puella ineūda miro desiderio capitur. At Nep-
tuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amy-
mone autem cum illo cōcubuit eiq; Neptunus Ler-
naeos fontes indicauit. Porro Egypti filij Argos
profecti ut mutuam inter se simultatem compesce-
rent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in ma-
trimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul,
quod parum crederet eorū pollicitationibus, simul
quod fuga, exiliq; sui reminisceretur iniuria, nup-
tias pactus sortito puellas distribuere coepit. Hy-
permnestram igitur natarum maximam Lynceo,
& Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex con-
iuge Regina Argyphia Egyptus extulerat. Inde
suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq; ac Dai-
phron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam, Danao ex Europa Regia matrona satus ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chatum, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedeusam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus nymphis, alie ex Atlantea, alie ex Phoebe nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Doriani, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt: hi septem e Phoenissa coninge orti sunt: at puella, quae Ethiopides erant, quod cognominis essent Mephidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nympha, filij duodecim nati erant, cum totidem Polyronis Naidis filiabus. illorum haec sunt nomina: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Haec vero sunt ex nympa nata Antonoe. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Aegypto nati sunt, eas, quae de Pieria genita fuerunt, sortiti du-

D 5 xerunt

*xerunt. Nam Periphanti obligit Actæa, Oeneo
 Podarce, & Egypto Dioxippe, Menalce Adyte, O-
 cypete Lampo, Pylarge Idamom. Octo autem no-
 vissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui
 Aaianten duxit ex Herse matre natus: Pandio,
 qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius,
 qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi cō-
 iugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at puella
 matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sor-
 titus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cū-
 ctos Danaï filia datus à patre pugionib. somno se-
 pultos, suum quaq̃, sponsum occidūt, una tumē mo-
 do excepta Hypermnestra. Hæc. n. sola Lynceum,
 quod eius virginitatem abstinuisset, incolumē asser-
 uauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vin-
 culis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præfecta
 sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora ve-
 ro ante urbem deplorata sepelienda curauerunt.
 Has autem Minerva, Mercuriusq̃, Iouis imperio
 expiarūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā
 Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gym-
 nicum certamen productas victoribus habendas
 dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Na-
 plium peperit. Hic quod longauus esset, mare nauis-
 gans morientium casum permolestè ferebat. Sed &
 ipsi tandem aliquando obisse contigit, vel eo mor-
 tis genere, quo alios defungi mastissimè conspicie-
 bat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragico-
 rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei fi-
 liam*

Etiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesionem cepit. De qua Palameden, Oeacem, Naufimedontem gignit.

Lyncæus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantineæ filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatem in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianaetem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragediarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobæam. Hunc demum socer cum Lyciorum copys reduxit, ac Tirynthem occupavit, quâ ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè vniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hæc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobæa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adulta iâ ætatis essent, in insaniam cœciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quod Iunonis simulachrum nihili fecerunt, Sic itaque furore percitæ per omnē Argiuorū terrā decurrabāt. Inde ite-

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuersa nullo nõ
dedecore labefactas & per desertas discurrerant. Me-
lampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, qua
fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, &
qui potionandi, expurgandiꝫ rationem primus in-
uenerat, se virginibus sanitatem restitutum pol-
licetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus
tanta mercede deterritus, filiarum cura minimè
assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesa-
nia constantur, immò vero etiam illarum veluti
contagione offensa reliqua mulieres cum virgini-
bus simul furere, etenim desertis proprijs adibus in
suos ipsarum filios desensiebant, atque in desertas se
fugientes abdebant. Cum vero id calamitatis ge-
nus indies magis incresceret: postulata mercedem
Proetus Melampodi utrò concessit. Tum ille eas se
curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri
suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus,
ne, si filiarum cura longius protrahatur, mercedem
ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Me-
lampodi curandas comisit. Quare Melampus,
adhibitis validissimis adolefcētibꝫ cinibitum fi-
mul, & entheam quandam choream imitatus de
montibus virgines ipsas in Sicyonem est vsque in-
secutus. Hæc dum persequeretur, Iphinoe natu ma-
xima vitam cum morte commutauit. Reliquæ ve-
ro repurgata vesania resipuerūt: Harum decem,
Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in
matrimonium collocauit: neque longo post tempore
Mega-

Megapenthes filium genuit. Ceterum *Bellerophō*tes *Glanci*, qui *Sisyphi* fuit, cum per imprudentiam *Deliadē* fratrem, sine, ut quidam ferunt, *Pirenē*, aut, ut alij volunt, *Alcimenē* peremisset, ad *Proetum* *Argos* confugit ab eoq; expiatur. Mox autem cum illius amore *Sthenobaea*, qua & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè consensisset: *Sthenobaea* *Proeto* *Bellerophontem* questi concubitus insimulauit. *Proetus* uxori credulus dat illi ad *Iobatem* litteras huiusce, argumenti: Ut *Bellerophontem* curaret occidendum. At *Iobates* re cognita illi ut ad *Chimæram* extinguendam iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū iri arbitrabatur, quando ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media vero capra esse videbatur, qua flammam exornabat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; inficiebat. Hac. n. trium belluarū viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aikunt hanc ipsam *Chimæram* ex *Homeri* testimonio *Amisodari* curam nutritam fuisse, natamq; ex *Typhone*, et *Echidna* id, quod *Hesiodi* carminibus comprobari legitur. Conscenso igitur *Pegaso*, quō ex *Medusa*, ac *Nep- tuno* satum, & aligerum habebat *Bellerophontes*, sublatus in altum, ex eo *Chimæram* sagittis impetebat. Quæ demum peracta pugna *Iobates* eundem in *Solymos* pugnaturum misit, ubi & id feliciter exegit

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci impe-
rauit, Quibus item deuictis collectam Lyciorū iu-
uentutē, quæ ceteris præcellere videretur in insidijs
cōfideri iubet, atque ita Bellerophontē occidi præce-
pit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casus
accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates li-
teras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret,
rogauit: Eiq; Phylonoem filiam vxorē dedit. Quis
demum, cū fato concessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculam sciscō-
tanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum es-
se, cui ano necem illaturus esset. Id igitur Acrisius
per timescens aneo sub terra cubiculo constructo, in-
clusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli
tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōten-
tio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in
aureum imbrem transmutatum per impluium in
Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox
ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius
ab foue compressam filiam minime credens, eam
una cum filio in arca lignea conclusam in mare de-
iecit: quæ cū in Seriphum insulam delata fuisset:
Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum
Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex,
Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in
virilem etatem peruenerat) potiri nequirit, ami-
cos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, ysq;
ob Hippodamia Oenomai filia nuptias erantur se
celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Perseus: *quanam inquit in re conficies eranium ?* equo Polydectes respondet . Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit . Tum Perseus Mercurij, ac Minerva ductu Phorci filias adiit, Ento, Pempredo, & Dino . Hæ fuere Cetusq;, & Phorci nata . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim annus facta, unòque tres oculo, & dente uno prædita, quibus, & vicissim inter se utebantur . Hæc, ubi potitus est Perseus, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam monstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

*Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq;, intra cibisin latet.*

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Origi galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcidibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit . Hæc igitur tectus, quoscunq;, voluisset, ipse inuisus alijs,

alys, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryale uni, Stheno alteri, tertiaq³ Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita squamosarum anguium spiris obsitantes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus aeneæ, & ala aureæ, quibus conuolabant, quæ, quicumque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerione pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excitate Perseū insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant. Quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perua-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopea filiam Andromedam Ceto deuorādā
proposuerit. Id igitur Cepheus Ethiopum vi com-
pulsus, effecit, scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo
se se Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi rescituit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye,
ob Polydectis violentiam confugisse, apprehendit.
Inde impetu facto aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mer-
curio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minerva dono dedit. Ea vero Mer-
curius omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in
medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse di-
cant.

*cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse: Atqui Perseus, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
peravit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit: interea Teu-
tania Larissaeorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus
decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisis pede percusso, actutum
eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
expletum esse animadvertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
bisset, remeare in isto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Proeti filium
cū regno vicissim cōmutavit, nam illi Perseus Ar-
gos tradidit, ac Megapenthes Argiurum regno
praeicitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
deamq, & Mycenae admunivit. Porro ex An-
dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Gra-
ciam venisset, Persem scilicet, quē apud Cepheum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenae procreavit Acaem,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
filiam insuper Gorgophonem, quā Perieres ux-
orem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
Menœcci filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.*

*Dee Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe*

ebœe gignitur, quam, cū rapuisset Neptūnus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq̃, Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria inue- rit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptūnus aureo crine illius capiti imposito, fecit im- mortalem. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Ty rannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniū Ana- xone Alcæi filia, suscepit feminei quidē sexus Alc- menam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celeneum, Amphimachum, Lysino- mum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post posse spurium ex Phrygia muliere Midea Licym- nium.

E Ststhenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupi- ter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole o- riturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persua- sit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum co- hiberet: eamq̃, ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum a quo materno repetūt, qui, quod ab eorum

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
 ues abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repel-
 lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
 adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pierelai na-
 tis Eucrea, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
 Tum, qui ac Taphijs euasissent, vela vento dede-
 runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
 Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redēp-
 tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
 verò Electryo filiorum eadem ulturus regno simul
 cum Alcmena filia in Amphitryonis potestate tra-
 dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
 Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
 Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufu-
 geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
 te clauam gestabat, immisit. Quae de bouis corni-
 bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
 ta priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasio-
 nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
 git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiry-
 this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
 filijs Atreo, Thyestaeq; accersitis Medeam com-
 mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
 cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
 ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
 vero Alcmena discitante ei nupturam se esse, qui
 fratrum suorum interitum vlceretur: tum Am-
 phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cantum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcunque feram insectaretur, occideret. Quàobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elio Argiuorum Eleum Persei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verùm Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum prosequit, inde Pterelai morte insecta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloq, tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines vrbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio factō mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quāq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tiresia Iouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo factō Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Antolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritui autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq³ dum educatur, & virium præstātia ceteris omnib. antecellebat. Ad hæc visu terribilis erat, nēpe Jouis filius, quiq³ cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignē ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac Thesij boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitabatur, ut Herculis semine repleta omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnā, eandemq³ sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coinit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redenti vero

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obviam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boves cētum quotannis tributi nomine ad eum mitterēt. Hercules legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiā habens, ignominia affecit, de fectis auribusq; & naribus quoque, & funiculis suas ijs collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorum vero filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcasthoi filia, susceperat,

contin-

coniugavit. *Rhadamanthus* autem *Iouis* filius post *Amphitryonis* cadem *Alcmenam* duxit. Quiq; *Ocaleam* *Bœotia* in exilium eiectus habitatum concessit. *Hercules* per *Eurytum* sagittandi peritiam antea consecutus: ensē à *Mercurio*: ab *Apolline* sagittas, à *Volcano* thoracem æcreum, & à *Minerva* peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in *Nemea* silua casum comparauit. Post confectam cum *Minyis* pugnam *Iunonis* odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex *Megara* procreatos, unā cum duobus *Iphicli* liberis, in igne cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à *Thestio*. Inde *Delphos* profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primū *Herculem* ipsum appellauit, nam prius *Alcida* nomine vocabatur, eumq; *Tirynthem* habitaturum esse dixit.

*Eurystheo*q; annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi *Hercules* accepit, *Tirynthem* commigrauit, ac quidquid ab *Eurystheo* iubebatur, exigebat. Primū itaque illi *Nemeæ* leonis pellem afferre iubet: id verò animal *Typhone* genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem *Cleonas* peruenit, ubi *Molorchus* vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

ñare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori maētaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq; leonē reperit, ac sagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis posse vulneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, qua cū in spelaeum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eō vsq; astrictā tenuit donec eam praefocauit, impositamq; humeris Mycenās importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenās intulit. Ceterū Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare praecepit. Ad haec aiunt metu percussū, doliū sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq; postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernaam obtruncandā imperauit. Haec intra paludem Lernaenā enutrita plana omnia, & campeστria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros seuebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo mortis obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurīga opera vsus ad Lernā contendit, quò cūm peruenisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam natus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de latrobris exilire compulit. Egressamq, ipsam manu prehensat, prehensamq, tenet, ea vero pedibus statim circūplicita cohibebatur. Hercules capita contundens claua, nequicquam elaborabat, namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruaſti corporis Cancer admorso Herculis pede opē ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipso opem implorauit. Qui cum proxima silue partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydra capita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti baud obnoxium recisum defodit, eiq, ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernā Eleuntē ducit. Ad hac Hydra corpore minutissimē conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborē duodecim arumnis annumerandum esse negauit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiū verò facinus hoc illi gerendū imponit, vt cornutam ceruam Mycenae viam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis ceruina Diana sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-

num

num totum est insecutus: Postea uerò, quàm fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana
simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere uoluisset, obiur-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia, feram uiuam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
thium Aprum ad se uiuum ferat. Hæc autem fera
Psohidem usque ab Erymantho monte prorum-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melie Nym-
phe filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse uero crudis vesci maluit.
Herculi interim uinum poscenti uereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
lenit. Neque ita multo post: Centauri quòd uinum
suboluisent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare spelaum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos enertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tanit. In hunc Hercules, cum circa delapſos Cen-
 tauros ſagittis impeteret, telum emiſit, quod dela-
 tum per Elati brachiũ in Chironis genu inſigitur.
 Tum Hercules triſtitia affectus accurrit, ac ſagit-
 tam extrahit, datumq; à Chirone remedium vul-
 neri impoſuit. Ille vero irremediabili vulnere ſan-
 ciatus in ſpelaum ſe recipit, quòd in eo vita exce-
 dere uellet, qui, cum per immortalitatem, qua dona-
 tus erat, minimè interire poſſet, tamen Prometheo
 Iouis permiſſu, immortalitatem a deſto Chironis lo-
 co, tandem eſſe deſijt. Cetera vero Centaurorũ mul-
 tudo, alius aliò ex fuga ſeſe receperunt. Nec de-
 fuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eu-
 rytion vero in Pholoen, atqui Neſſus ad Euenum
 amnem, reliquos autem Neptunus excipies ad E-
 leuſinem* montẽ occuluit. Porro Hercules ad Pho-
 loen reſſus, ac Pholum multis cum alijs morien-
 tem conſpicatus, eruta de mortui corporis ſagitta,
 quo pacto tantos tam parua ſagitta occidiſſet admi-
 rabatur. Hac autem e manu ſua delapſa in illius pe-
 dem decidit, atque actutum ipſum interemit. Igi-
 tur Hercules Pholo humi condito ad Apri vena-
 tionem contendit. Quem è fruteto quodam ingen-
 ti cum clamore excitatum, per altam niuem deſeſ-
 ſum, ac vinculis præpeditum Mycenæ inuexit.
 Quintum deinde laborem imperauit, ut Auges
 pecoris ſinum vnius diei curriculo exportaret. At
 Augeas Rex Elidis fuit, ſunt, qui illum Solis fi-
 lium fuiſſe dicant. Nec deſunt, qui Neptuni, &
 qui

qui Phorbantis. Hunc multes pocorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, stabuli fundamentū euerxit, Alpheumq; & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corruinataq; immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq; de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quā iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytioni Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamē admisit, quippe qui mercedo hoc fecisset

cisse, asserebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphaliū Arcadia urbē Stymphalis palus multis contexta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes, ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quā ratione aueis ē silua dispelleret, ambigētī: Fallus anea, crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hec ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues, territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod ē mari apparuisset, atque auius conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc planē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia uniuerſa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Attica terrae profectus incolas pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thracia equas

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenae filius Bistonum Thraciae generis, ac pugnacissimus, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Hercules amasius, quem equae discriptum interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulsi. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Haec erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquādo viris admistae pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad haec mamas, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuās autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud

lud cupienti *Admeta* filia *Eurystheus* obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in naui, *Hercules* sese navigationi accingit, ac mox ad insulam *Paron* appellit. Ubi tum *Minois* filij *Eurymedon*, *Chryses*, *Nephalion*, & *Philolaus* habitabāt. Ex omnibus, quos secum in naui vehebat *Hercules*, duo à *Minois* filijs interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens *Hercules* hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat: donec per legatos ab *Hercule* precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque *Androgei* filijs *Alcao*, *Sthenelōq*, acceptis, in *Mysiam* ad *Lycum* *Dascyli* filium contendit, atque ab *Amyco* *Bebrycum* Rege hospitio exceptus, pugna inita à *Bebrycibus*, *Lycum* adiuuans multos trucidauit, in quibus, & *Mygdonem* Regem *Amyci* fratrem occidit, mox excisa *Bebrycum* vrbe, terram *Lyco* attribuit. Hic autem omnem illam *Heracleam* vocauit. Inde vero *Hercule* ad *Themiscyra* portum appulso, ad eumq, profecta *Hippolyte* atque eius aduentus caussam percunctata, & *Zonā* se daturam pollicente, *Iuno*, sumpta *Amazonum* unius forma multitudinem adit: nuntians *Reginam* ab aduentis hospitibus rapi. Tum ille captis armis in naue, equo vecta decurrunt. *Hercules*, ut armatas *Amazonum* copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, *Hippolytem* necat, & *Zonam* aufert ad

hac reliquis deuictis, renauigat, & Troiam appellat. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq, Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assimulati, ac veluti mercenarij Pergamase edificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiuit & Anum appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Anienfi Sarpedonem Neptunifilium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq, Protei, qui ex Neptuno procreatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palaestra, interemit. Demum illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit, Geryona boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeditus, ita compacto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusque, in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad haec ille Puniceae boves erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundem multa praetergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libya sinibus oppositas inter se columnas duas constituit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praestauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menetius Plutonis bouum pastor rem omnem Geryone nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntē flu-

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percurſa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaſiturus proce- dit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules se- mel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilū Jūno iniecit: Quo perciti ad Thracia mōtana dissipantur. Hic inse- cutus, bouum partem collectam ad Hellespontū com- pulit. Qua vero reliqua fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre colle- ctis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effe- cit, ac traductas boues Euryſtheo dedit, quas ille postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq, octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidnæ filius ceticæps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum uocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Egle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è celo fulmen inter utrosq, medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac prope-rans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq, ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palaestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra ulnis elisum interemit: nam si terram

A P O L L O D O R I

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annona caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busirinq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem resurgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidne filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto

detrahto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonesactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
ipse Atlanti in celo sustinendo succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cum celum habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum celi pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non
ab Atlante habuisse, sed ipsum caeso dracone custo-
de decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo.
Tunc ille accepta Herculi condonauit, à quo cum Mi-
nerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylus fi-
lius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusæ Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in vinam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq̃ de causa deuinctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoū quoque renocare in vitam cupiens, ob terræ motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hæc sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterū Menætiū, Cæthony-mi filius Plutonis bubulci cū prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac mediis ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deponcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenierat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, cernicem comprimens, ac belluam præso-

cans

cans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis premium solum filia conubiū proposuisse accepit. Oechalia igitur profectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior extitisset, uxore certè promissum certaminis premium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore abactis ex Eubœa per Autolycū bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris veniēti, occurrit, quo tempore, seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissa sedis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, profisciscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi benivolentia intercesserat. Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustravit. Deinde gravi morbo de septuaginta nece correptus Delphos adiit, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil responderet at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoremque tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus seruiet seruitutem, & commissæ cadis ergo Euryto æstimationem pependit. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternæ cadis æstimationem Eurytus admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphale seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleum vero in Aulide, qui peregrinos eam iter facientes terram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus unam cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in littore eiectum sepultura dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cuius beneficij causa Dedalus è picea Herculis imaginem commississimam effinxit, quam quod ignoraret, per noctem, lapide viam esse opinatus, percussit. At quo tempore
apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Trœzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta præditis decē & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellicæ peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea facto cum multitudine in classē impetu, Oicleum quidē pugnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, stricto in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Tencrū Telamō gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum esse

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, data sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Ilio classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quam obrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulã Co nauigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypylum Astypalea, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Jovis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co devastata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unà cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græcia volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacē injuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum reseissent: eius copias insidijs aggre

aggre^ddiuntur, ac multos trucidant. Nec ob id ta-
men iam tum ab re bellica Hercules decessit. Ac
cū tertio rursus Isthmici, ludi celebrarētur, mis-
sos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immola-
turos ad Cleonas per insidias circumuentos truci-
dat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum at-
tribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen in-
stituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eli-
dem captam aduersus Pylum castra promouit, &
vrbe expugnata Periclymenum Nelei filiorū for-
tissimum, qui in varias inter pugnandum formas
mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, vno ex-
cepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc a-
pud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
Plutonium Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedemonem Hippocoontis filios,
puniturus bellum gerit: quibus, quoniā Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filiū
occidissent, longe magis illis succēsebat. Nam, cū
ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico
in eum molossici generis canis, tum puer arreptum
lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio pu-
rum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida,
virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusco
igitur mortē ulturus exercitum in Lacedemonios
comparauit, atque in Arcadiam castris promotis
Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
socius

socius esse vellet, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argini bello inuaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis comia in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copiis ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostendet, hostium futuram euerisionem prænuntiat. Quo facto Cepheus cum filijs expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq³ sui omnes occubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules caso Hippocoonte, eiusq³ filijs in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitiauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Minerva templo deposuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq³ dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cerva pepererat, illi vbera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniun-

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
duxit, cornūq, Acheloo redditur, cuius loco Amal
thea cornu accepit. Hac Hemonij filia fuit, qua
tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
phyra, cui Phylas Rex praeerat, vi capta congres-
sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi sit pater.
Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
in conuiuium esset, pugno percussum Eunomium Ar-
chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
praefer eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
Deianira uxore ad Euenū amnē puenit, ibi Nes-
sum Centaurū manentē, qui viatores traieciat,
offendit, eūq, traieciēdi laborē mercedis loco à Dijs
Iustitiae sua causa se recepisse dicebat. Igitur
Hercules ipse p se amnē tranauit, sed Deianirā,
portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehendam commisit, tum illi Centaurus, dū traiecit, vim inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens Hercules, egressum in terram Nessum in corde sagitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulierem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philtrum apud Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conseruauit. At Hercules, Dryopum finibus peragratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē obuium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugulatumq;, & coctum deuorauit. Postea cum Trachinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus Egimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā Lapithæ, eum de terra finibus Coronæ eius belli Imperatore armis infestabāt. Is igitur obsidione pressus Herculem in societate, atque in regni partem adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus, Coronum cum ceteris suis interemit, eiq; regni fines uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem, improbumq;, ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis, & Pelopie filius, ut in singulare secum certamen congregaretur, prouocauit, Congressus itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret, accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto unā cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymni filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenæum Euobœa promontorium appulsus Iouis Cenæi aram constituit. Sacrificaturus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse amoris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit: sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis corpus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum mare precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inhaferat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra subsequerentur. Tanto igitur Hercules morbo laborās nani Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescinit, sua ipsius manu suspendio vitam fininit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

erat, ut cum per statem ei liceret, Jolem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibiq; constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subyici iubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pæas interim quasi sturnus amissos greges cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in calum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone. Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anicetum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippeus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Aëtyanax. ex Crethe vero Jobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telentagoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubæas, Olympuse, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Celeustanor, Iphis, Laorhoë, Antidus, Antiopé, Alpinus, Astybie, Claametides, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicius, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hefyschee, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheia, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Taxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deico, Creontiadis, Deio, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Aegæi filia, Thessalus: ex Parthenope Stymphali filia Euclides: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Telepolemus: ex Astydamia Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Peres Pælemon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo repetere cepit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellum minitabatur, ij tamen metu percussi relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordie arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq, occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru,

atque ad petras Scironides adequit antem Hyllus
 infecutus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 menæ dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniā intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 licta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Telemachus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquā
 exigua cum hominum manu Rhodū venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hac ex patris imperio
 Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantū temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincti, & Aristomachus
 inter-

interficatur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris aluei pelagus dextrorsum alludit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Etolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupaëtos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupaëti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine visus est, quæ magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei naualis apparatus perditâ classe disperijt, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, nec non ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

illi præcepit. Quare Hippotem exiliy caussa solum
 vertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obuiam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata
 caussa in Elidem, atque illinc in Etoliã isset exu-
 latum, & circumacto iã anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur co-
 pijs imperatorem præficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq; vincunt, & Tisamenũ Orestis filium
 occidunt. Verũ e suis desiderantur Egimij filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 titi sunt, treis aras Ioni Patrio excitarunt, in qui-
 bus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacade-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebã
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberũ sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã:
 quibus Lacedemon, draconem: quibus autẽ Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, qua vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in urbe manere praestat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore praedicebant. Temenus igitur pratermissis Agelao, Eurypyloq³, & Callia filijs, Hyrnethoni filia, atque huiusce vero Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphōtem exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenae duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adultæ iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-

gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorè Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Egyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autè in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nõ
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; præbuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhodamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ysq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherocydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coiuit . Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa, in Thraciam penetrarunt, nec non & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres atates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymniy Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre iudicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, du-
 etaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut As-
 clepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas au-
 tem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phadrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Do-
 xitheia Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta re-
 gni administratione prohibetur. Qui fidei facien-
 da ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Nep-
 tuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari of-
 ferri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emissio, regnū accepit. Qui cū eiusmodi tau-
 rū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic sub alto sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū mi-
 nimè immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dada-
 lum assumit architectū, qui cadis reus Athenis au-
 fugerat, hic ligneā in rotulis vaccā concavā intrin-
 secus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē cir-
 cūfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsue-
 rat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā tau-
 rus

rus accurrēs, cen naturalē vaccā iniuit. Hæc demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit : taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibuscūq; monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dedalus adificauit, domiciliū erat, quòd ob multiplices viarum ambages, occurſusq; ac reſcurſus, fallebat. Quæ vero de Minotauo, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theſeo poſt dicetur, explēbimus.

Aſt Eropæ, Clymene, Apemofynæ, & Althemēnes, è Cræteo Minois filio liberi nati ſunt. Crætea vero, qualē ipſe vitæ exitū habiturus eſſet, oraculū ſcitātī, Deus ab uno è filiis ſuis interfectū iri reſpondit. Cretus itaque oraculū calat: quòd cū accepiffet Althemēnes: & veritus, ne patri mortē inferret, reliſta Cræta cum Apemofynæ ſorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Cræteniā illi de ſe nomen indidit. Conſenſo autem Atabyrio mōte iacētes circa inſulas circūſpectauit, ac etiā deſpicatus Crētē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā ſtatuit: nec longo poſt tēpore ſuā ipſe ſororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quòd fugientē aſſequi non poſſet, quippe qua illi pedum pernecitate præſtabat, recentibus tergoribus viā ſubſtrauit, in quibus delapſam, cū è Cræta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmiſſā renūtiat. Iſ autē Dei nomē culpa expugnata pudicitia prætextum eſſe arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

*Mox Crateus Æropem, Clymenenq, per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaũ su-
stulit. Verum Clymenē Nauplius in matrimoniũ
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cum vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnũ tradere cupiebat: eaq, de caus-
sa Rhodum contendit: eumq, è navi cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eycitur,
quiq, vera dicens, tum ob canum latratum, quod
ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superveniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hie
tu absorptus occulitur.*

*Ceterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq, quæsiuisset, de illius inuentione scitatum ora-
cula misit. Curetes illi tricolore inter armẽta bo-
nem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simu-
lacrum possit, ab eo filium in vitam renocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus
Cærani filius rubi fructui bonis colorem assimila-
uit:*

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniy cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos cū sibi viuum reddi oportere dictitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet, quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Haetenus itaque de Europa postea dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quarendum respondit : sed boue via duce utatur, atque urbem condat ubicumque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boui inter Pelagontis armenta ob-

niam

niam factus eam ponere sequebatur . Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Theba. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquem è ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptâ aquâ reportaturum mittit : draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit . Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerue conſilio eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati è terra viri exorti ſunt: quibus Sparti, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptū reliquit, Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimantes mutuam inter ſe pugnam inierunt . Verum ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro caſis inter ſe viris annū integrum Marti mercenarius fuit . Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerva Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit . Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuium excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit . At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab ſone accepiſſe . Cadmi
filia

filia fuere *Autonoë*, *Ino*, *Semele*, *Agave*. Verum *Polydorum* unicum habet marē, sed *Ino* *Athamā* ti nupsit. *Arystaeus* *Autonoë* sibi coniugavit, *Echion* *Agavem* duxit.

Jupiter, cum *Semele* arderet, cum ea clā *Junone* concumbit. Hac autē ab *Iunone* decepta, ut quidquid ab eo deposceret, sese faciurū *Ioue* pollicēte: ut qualis cū coniuge congressurus adveniret, secū decēberet, postulavit, quod cum *Iupiter* abnuere non posset, curru inuectus in peramata *Semeles* thalamū pramisso fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare *Semele* metu extremata semestrem partū eiecit. *Jupiter* hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox *Semele* extincta, reliqua *Cadmi* filia, euulgant dictis *Semelem* cum mortaliū quodam concubuisse, & ab *Ioue* se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis *Jupiter* *Dionysium* gignit, eumq; *Mercurio* tradit. Hunc ille ad *Inonem*, & *Athamantem* affert: atque vī puel lum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens *Iuno*, yse furorē immisit. Inde *Athamas* maiorem natū filium *Learchum*, velut ceruum venatus interfecit. *Ino* vero *Melicerta* in ferventē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hec quidē *Leucothea* nominatur. Puer autē *Palamonis* nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hec *Melicerta* *Isthmiorū*

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox
Iupiter, Dionysium in haedum transformat ut Iu-
nonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum
puerum ad Nymphas, quae tum Nysam Asia vr-
bem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter
in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristaeo Aetæon filius pro-
creatur, qui à Chirone educatus venator euasit.
Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus
est, eumq; in modum interijt, ut verò Acusilaus
ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut
pleriq; quòd Dianam lauante[m] vidisset, aiuntq;
ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse,
atque quinquaginta illius canibus insequentibus
rabiem iniectam fuisse, ut per eã dominum haud
agnitum deuorarent. Ceterum Aetæonem è medio
sublatum canes dominum vestigantes gannitu vo-
cis & Domini desiderium tristitia quadam signi-
ficantes baubantur, ac demum post diu quasitum
berum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille
Aetæonis simulacrũ effinxit, quo viso statim ma-
rore soluti sunt omnes. Aetæonis Canum nomina.
De quibus hi pulchrũ validi circũ undique Regis
inuadunt corpus rapide cen Tigrides, Vrsiq;
Immanis soboles laniant propè retia, Prote:
Post alij dominum inuadunt seuissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Ama-
rynthus & quos nominatim protulit in enumera-
tione.

Tum

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq₃, Spartusq₃, Boresq₃, celerrimus, idem
Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserūt turba latrantum.
Sauorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃ ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia praeceps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussum
interfecit. Qui cū extrema sui corporis praeclidis-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangañ
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hac*

H

Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo felis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq, cum se in Cithæronē montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorē, eū feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thēbanis Deū esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorū mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentiū, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur. Postea vero, cū ab Iscaria in Naxū trāsuehi cuperet, prædatoriā Tyrrhenorū triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterlegunt, atq, in Asiam Deum vēdituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq, in serpētes vertit, nauim ad hæc hadera, & tibiærum sonitu oēm repleuit. Nautæ interim furore acti in mare precipites fugiunt, atq, in delphinos transformātur. Post, ubi, hunc Deū esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrē reuocauit, Thyonemq, mox illā appellauit, cū ea demū in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, à Deo responsum fuit. Illyrijs.

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³ ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq³ Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³ Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Boeotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declarus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causam producit. Antiope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quod grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³ animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³ Antiopem captiuā ab-

ducit, qua, cū abduceretur: ad Eleutheras Bæotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri quē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis utro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necāt, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciūt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq; fugarunt. Quem, cū in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiū Chrysippum curulis artis exercēda rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damasichithonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodeam, siue, ut alij volunt Theeram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert. Quare, Niobe, tot filijs aucta, Latona se facundiores esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibiq³, fœnem peccata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidã vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autẽ per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorũ regis bubulci repertum infantẽ ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerũ velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis equalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersedit, & dū curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij praco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterū praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius innasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Inno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusq, ac cauda leonis, & avis pennis prætita fuit. Quæ cum à Musis anigmata didicisset in Phyeo monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiātū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum denorabat: eaque de caussa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum *Amone* *Creontis* filio perempto, *Creon* enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & *Laij* uxorem se traditurum præconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad *Oedipi* aures peruenit, ipse ita soluit: quod à *Sphinge* proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est *Scipione*, tripes dici potest. Ipsa igitur, *Sphinx* ex arce sese præcipitem dedit. *Oedipus* inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam *Polynicem* & *Eteoclem* mares, femineique sexus *Ismenem*, & *Antigonem* procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex *Eurygenea* *Hyperphantis* filia. Deinde, ubi, quæ antea latuerant: in lucem tandem prodire: *Iocasta* quidem laqueo sibi collum fregit. *Oedipus* autem, oculis orbatus *Thebis* pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem ejci spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum *Antigone* in *Colonium* *Attica* terræ populique locum, ubi *Enmenidum* lucus visebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theſeo ſuſceptus, neque ita multò poſt à
vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
gno inter ſe gerendo paciſcuntur, placuit, ut annuū
imperium per vices adminiſtrarent. Sunt, qui Po-
lynicen prius regnare cœpiſſe aiunt. Deinde annuū
Eteocli regnū reddidiſſe. Nonnulli vero Eteoclem
prius imperare cœpiſſe, nec regnum fratri tradere
voluſſe, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
ſecum monile, ac peplum exportans Argos adiit,
quo tempore Adraſtus Talai filius Argis regna-
bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
gos confugerat, manum ad pugnandum cōſerit, &
excitato inter eos clamore, Adraſtus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis ſponſos
designavit. ſilli etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
nis alter faciem defixam geſtabāt. Deipylem ita-
que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
Adraſtus item utrumq; in patriam ſuā quamq;
reducturum ſe pollicetur, Igitur comparato exerci-
tu, contra Thebas prius eundum eſſe ſtatuit. Qua-
re preſtantiſſimum quemq; ad ſe coire, imperavit.
Amphiaras autem Oicleis filius vaticinandi pe-
ritiſſimus, quòd omneis in eo bello prater unum A-
draſtum perituros eſſe perſpiciebat: hanc Theba-
nam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos
dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
etoris

Etoris filium contendit, ab eoq³ precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cum Adraſtum conuenisset, Amphiarauus, ut quæcum eo, & iam dudum de regno erat, diffensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordia foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibat, Adraſtus ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torquæ aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adraſtum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atate liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adraſtus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitũ dũctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adraſtus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui
 Lycurgus rex praeerat, equam deposcunt; & his
 ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto
 infante paruulo Opheltie nomine, Eurydices, ac
 Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum
 Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem serua-
 tum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At
 Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita ruenda
 gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem, relictus puer à draco-
 ne occiditur. Draconem vero Adraști apparito-
 res interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Am-
 phiaras, id inquit prodigium futura praeannuntiat.
 Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, &
 in eius etiam honorem Nemea certamen institue-
 runt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteo-
 clus, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphia-
 ras, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Par-
 thenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenire,
 Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū
 Polynici restituat, praedicturum destinant. At
 Eteocles quum Adraști, & commilitonum man-
 data nihili facere videretur: Tydeus de Theba-
 nis periculum factururus, singillatim omnibus prouo-
 catis victor euasit. Illi vero armatos viros quin-
 quaginta in redeuntem Tydeum in insidijs colloca-
 runt, eosq; omnes prater unum Meonem trucidauit.
 Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui
 se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime
 consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaras ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polyneices, ad Hypsistam, Parthenopaus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udae unius Spartorum, Satorumue, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Si quidem cum Chariclo Minerva carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cecum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garrutum intelligentem fecisse, eundemq; corne o sceptro condonasse: quod gestans aque, atq; oculatus tutò incedebat. Hesiodus aut enarravit, conspiciatū aliquando Tiresiam nō procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumq; de viro in mulierem mutatum fuisse,

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam rediisse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierisne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Iunoniq; ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longauam insuper Tiresia vitam fuisse; proditur. Hic itaque Thebanis futura pradicens eum victorem fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit. Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi cecidissent, ex utriusq; exercitus sentētia Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Iffmarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteocliū. Amphidicus Parthenopaum quem Eurypides à Perichymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Melanippus

Ianippus ad hac nonissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiaras Tydeum osus, quoniam prater sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbuit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hac Amphiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyes formam conuersa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipoda filiarum superstes Polynicis corpus, quod occultè humanandum curarit, à Creonte deprehēsa, viua conicitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordie aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tū Athenienses

nienses comparatis militū copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogiū conflagrantem coniux Euadne Iphiclis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine posterī, heredesue) paternas cades vituri, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capeffant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius, quā de matre supplicium capiat, nihilo tamen secius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Thersandro Polynici filio accepisset eorum quoq; filios ad eam provinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur, sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilocheus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopei, Capanei Sthenelus, Polynici Thersander, Euripylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant. Siquidem Laodamas Egialem necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caso Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tiresia vatis consilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisqꝛue ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relicta vrbe abierunt, atqꝛue vbi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam auidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumqꝛue peruagati Eſtiaam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tireſia filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipſi, captis, diruptisqꝛ Thebis ſpoliorum preſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, vbi ab Argiuis Theba capte ſunt, Alcmaon, quòd in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri ſue eadem intuliſſe Alcmaonem memoria cõmendarunt. Tametsi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infelicifſimum matris ſue ſinem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Tſophidem, ad Phegeum cõmeaſſe, à quo perluſtratū, cadis ergò Arſinoë eiufce filiā uxorem duxiſſe, cui etiam

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de caussa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoq³ urbem capiēdam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq³ hospitio usus est. Inde ad Thebrosotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Denum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq³ expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoē monilis, pepli³ habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitutam nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hac ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoa esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arfinoem vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt e mentiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoē audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut i quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam aetate forent. Quare impetrata, adulti planē filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq³, & Acarnan unà diuertunt, ubi casis patris sui intersectoribus, profecti Psophidē, factōq³, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verum Tegeensiu ope, & Arginorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quiq³, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Ache-loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse marem scilicet Amphilocho, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde pueros Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam sexuituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochicum habitatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Aca-
I
silau.

silau, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Menalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Coretho, Menalus, Teleboas, Phystus, Phassus, Phrikus, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Porthenus, Platon, Aemon, Cynethus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleator, Stymphalus, Orckomenus, Hyctimus minor. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulac eum conspiciantur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic ingulati, è contraneis pueris unius viscera sacris admista Menali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus euertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezum (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum non

nissi-

*nissimum omnium fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac lo-
uis dexteram contactu suo demulcens, illius iram
compefcuit.*

*Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est,
Deucalionis diluvium insequitur. Hoc sanè alij
Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum
fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Ly-
caonem filiam etiam Callistonem habuisse narrât.
Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse re-
censuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes
Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana
venandi studio oblectata, eandemq, stolam induta
secum inibi se virginitati addictam fore iuravit.
Verum huius forma captus Jupiter, siquidem in
Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut qui-
dam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod
cum Jupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsæ
faciem vertit. Iuno interea Diane, ut, immanem
belluam sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, aucto-
res, qui referant, illam promissæ virginitatis violatæ
caussa sagittis à Diana percussam obusse. Qua de-
mum sublata Jupiter abreptum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, Eiq, Arcadi nomen im-
posuit: & Callisthò inter astra collocavit, vrsamq,
nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amy-
cla filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aũt Eume-
lus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus,
& Aphidas. Qui terram partiti sunt. Sũma vero po*

tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyrae Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Schenebœa, quae Præto nupsit. Alei vero, & Neara Perei filia Auge quidem foemina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitia infantem intra Palladis lucum celavit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luco quandam latere impietatem, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cum illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd ceruæ de suis uberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis nutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysiae regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancaeus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater masculæ prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentam penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bat, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhœcco, & Hyllæo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfoffi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq̃, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in studium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cedes, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Demum post multorum cedes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abijcit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu denicta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq̃, mutuo complexu cōcuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq̃, alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopaum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

*Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyl-
lene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus
Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope,
Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de qui-
bus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Me-
ropen Sisyphus, duas corripit. Neptunus, priorem
quidem sanè Celenò, de qua Lycum filium extulit,
quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas ha-
bitatum misit. Posteriozem autem Alcyonem, ex
qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleu-
therem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hy-
reum, & Hyperenorem. Nycteus aut ex Hyreo,
& nymphea Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Po-
lyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, &
Amphio. Atlantidas aut ceteras, Jupiter compressit.*

*Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in
Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum
adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam
peruasit, & quas Apollo boves pascebat, furto ab-
egit, neque id deprehendi per vestigia posset: calceos
earum pedibus induit, quarum partem Pylum ab-
duxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit: ex his
autem, cum iam duas immolasset, earum coria sco-
pulis defixit, at viscerum partim eluxa, partim testa
esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur,
pro antri ostio depascentem testudinem inuenit,
qua perpurgata, & abstersa super eius testa ner-*

nos ex

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq₃, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum uidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perducte forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigēum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq₃, Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nymphe Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapithæ filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.

Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Idas, & Pisus nati sunt. Verum multorū
testimonio Idam, è Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere Ilaira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoën genuit. Hac ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam,
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, Ischy Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem coruū immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venâdi artem perdidicit. Qui cùm iam Chirurgicus euasisset, atque artem cuiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam renocauit. Nam cùm à Pallade effusum de Gorgones venis cruorè accepisset, qui è lauis defluxisset in mortalium perniciem; quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo renocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylum, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demùm Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quãobrem iratus Apollo Cyclopes, quòd Ioui fulmina cõparassent, occidit. Quẽ, cùm Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precib. exoratus annũ totũ ut ipse viro mercede cõductus seruiret, imperauit. Is aut Pheras ad Admetũ Pheretis filiũ se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

inſce Oebali. Sed Oebali, & Baſtea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & ſcarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scans Emarſphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocoryſtes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, ſcarionē, ac Tyndareū Lacedemone eiecit. Hi vero ad Theſtium eiekti confugerunt: Eiꝯ₃ aduerſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Theſtij filiam Ledam cepit uxorem. Ruſſus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq₃ Thoas, Damasippus, ſmenſimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyſſi nupſit.

Tyndarei autem, ac Leda filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemneſtra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoe, quam Diana immortalẽ eſſe fecit: Adhac Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum verſus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: deꝯ₃ ſone Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Caſtor procreati ſunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemefis, & Iouis filiam fuiſſe dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anſerem mutatam fuiſſe. Iouem autem in cygnum verſum coiffe memoratur, Nemefin vero ouum ex eo concubitu peperiffe:

perisse: Idq^{ue}, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quae cum forma praestantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Ethram Thesei matrem captiuam abducunt. Iam tum quoque hi Gracia reges Helenam uxorem pro se quisque petaturi Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina haec fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancaei, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurymi: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & salmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Aesculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euemonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menoeti, Horum turbam conspiciatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in coniugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, uniuersos, inquit, Ulysses procos iusiurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumue, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam iusiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia sue sponsum declarat, atque etiā ab Ætacio Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: Siue, ut Acusilaus ait è Teridæe Megapenthē: sed ex Nympha Gnusia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Lac' a natus Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socys ðda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia bouum pradam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitius. Qui prior, inquit, deuorarit, huic praeda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; interciperi conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus aspersito Sparten Menelaoregnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusq; gignuntur, è quibus Iasion Cercrem deperinit. Eiq; vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu moestus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idaeque nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis T eucer excessit, vniuersam prouinciam Dardaniam appellauit : filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est . Hinc Erichthonius regni haeres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troem creat . Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupauit , & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huinsce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cū quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palestra vicit, deditq; illi rex premij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhac ex oraculi sententia discolorē bouem adiecit, monuitq; , ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; ad Ates, (quasi dicas Noxa) Phrygia, tumulum peruenit: humi procumbit : quo in loco flus urbem ab se conditam, flum nominauit. Postea fouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
foue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; elatā hastam, at leua colū, fusumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Mineruam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Virasq; autem fuisse rei bellica studiosas, & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerua fouem panefactum Egidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerua vulneratam concidisse. At Mineruam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quā pertimuerat Egidem, accommodasse, & apud fouem, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Num postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse. Hac hactenus de Palladio. Ceterum plus Eurydicem Adrafi filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Chytum, Icteaonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreauit. At è
Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quod eum arderet Aurora pre-
reptum in *Aethiopiam* abducit: ibiq; cum eo con-
gressa *Hemathionem*, ac *Memnonem* gignit.

Post, ubi *Troia* ab *Hercule*, de quo paulo ante di-
ximus, capta fuit: *Podarces* cognomento *Priamus*
regnum tenuit, ac primam coniugem *Meropis* fi-
liam nomine *Arisbam* sibi coniugauit, ex qua *Æ-*
sacus filiũ creat: cui *Sterope* *Cebrienis* filia nupsit,
quã cum mortuam nimio luctu defleret, in mer-
gum auctus mutatus est. Mox *Priamus* *Arisba* col-
locata in matrimonium apud *Hyrtacum*, *Hecubam*
secundam uxorem *Dymantis*, sine, ut alijs placet,
Cissei, vel, ut quidam aiunt, *Sangarij fluminis*, &
Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea pri-
mus *Hector*: Deinde, cum secundũ propediem esset
paritura filium, faciem reapse ardẽtem *Hecuba* pa-
rere, eumq; omnem urbem flum depascere, atque
concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi *Pri-*
amo visum *Hecuba* recitauit, *Æsacus* filium, hic
statim arcessi iubet ad se. Eum enim *Merops* auus
maternus somnij coniectandi rationem edocuerat:
re percepta *Æsacus* puerum exitiũ illaturum esse
fore respondit. Proinde inf. antẽ exponi iubet. Hinc
Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari
exponendum tradit, asportandumq; in idam mon-
tem. Huic seruo, nomen *Agelao*, aut *Archelao* fuit,
Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ur̃sa
nutritus est. Hic puerum naẽtus incolumen tollit,
secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisq³, & corporis forma, & robore anteiret, & quod prādonū vim, incursusq³ repelleret, & onilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hec autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glau-
cus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K

xander

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hæc à Rhea vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prädixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, prætereā neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiaq; bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeauit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela poenituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medēdi, canendiq; artē callebat. Quæ, ubi eum iam obuisse reperit: sibi laqueo vitam finiuit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluuij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho rapto rem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, qua tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actæi* filium, & *Glaucæ* *Crethæi*, fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coinit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inuisitata frugum caritate premeretur, *Pelopis* caussa, quod ipse *Stymphalum* *Arcadum* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim consecrata dispersit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Afopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiace[m] nominarunt: Qui in bello contra Ilium Hercule[m] secutus, Hesionem Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venatione cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumq[ue] fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq[ue] lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de concubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Pelco, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum insuper Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Pèleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensẽ in boum simo celauit, & abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum ensẽ queritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruator incolu-
mis, eidemq; quasitum, ac repertum ensẽ condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendunt. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset Ionem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioni Prometheum, dixisse, natum ex ea cœlo dominaturum. Sunt etiam, qui memorẽt Thetin Iunonis mo-

ait, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cū in varias se formas commutantem observasset, corripit, qua cū interim ignis, interim aqua, modo etiā fera vultum caperet, non eā prius, quā pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dij conuiuio excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Dij immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paternae in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspicatus, inclamavit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorum medullis enutrit, eumq; cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admonisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento solcū expugnauit: Astydamiāq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitū. Ubi
 demum nonum atatis sua annū expleuit Achilles,
 Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, pradi-
 cante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem inte-
 riturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste
 contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella
 incorrupta, ac virgine perductum commendauit,
 ibiq, agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam
 comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo
 postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterū
 Vlysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem;
 indicatum fuit, questum tuba usus inuenit: Ad
 hunc itaq, modum Achilles ad bellum Troianum
 perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris
 filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris
 pellice, ut de stupro interpellata falsò insinulatum
 pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem, ductum, ab eoq, curatum oculorum luce re-
 cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli
 Patroclus Menœtij, ac Sthenes Acasti, siue, ut
 alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
 crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
 cessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clyssor-
 num Amphidamantis filium imprudēter occidit:
 atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in
 contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
 simul, & serpentino corpore prditus in terra At-
 tica primus regnauit, & quæ prius Aëtē diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dīs fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestātē, sanē in quibus potissimum priuatos honores unusquisq; adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suae iudicij teste, olcā è terra produxit, qua nostra etiam atate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam, Neptunūq; inter se pacauit, ijsq; non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaūq; nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae iudicos dedit, quorum sententia urbs Athena Minervae adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Aëtai filiam in coniugium ducit, ex eaq; marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vitadecessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrē Neptunus Martē in Ario-

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, corruptum secum asportavit in Syriam, ibiq³ illius concubitu grvida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq³ in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq³ inibi vxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq³, & Brasiam ex eadem suscepit. He vero ob Veneris iram alienigenis permixta viris vitam in Aegypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interyt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœa filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq³ vsa nutricis opera, cum inscio patre notet duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquā appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

K s tarunt:

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmæ, & Atthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsam regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pel- litur, hunc Hephestes, ex Cranaë Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi constari volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minerue constupranda Cupido desiderium incessit: eamque attrectare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utque pro-
ximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendauit: interdicitq; ne cistam retereret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Pannathæorum celebritatem instituit. Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venire: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consecretari solita, cadauer, ubi nam delitesceret, indicauit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necauit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sue sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq; suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq; bello per eius auxilia praeclarissime gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significauit. Haec, post quaesitam germanam, Ityem puerum trucidatum, elixatumq; Tereo, inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauliā Phocidis urbē peruenissent, circumseptae Deos rogāt in auem mutari. Tū Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur. Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrys facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq³ Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephisonata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq³ concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq³ in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Interhac Procris conspiciata virum, Circeam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam redijt: & cum eo ad venandum concedit, quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè virum

insecuta

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inevitabile misit, eoq; percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Oritbyiā Ilissum amnem traiciens Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Idaam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Borea filijs illuc impulsus in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quae cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne deegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filiae suae alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum etatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungunt. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam ingularit. Qui cum natu minimam immolasset, & reliqua tum omnes sese ingularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugiū Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iam dudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biātem patrū occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt

ti sunt filij *Ægeus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Ægeum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositum fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perducto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiecerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed penes *Ægeum* summa Imperij fuit. Hic primam uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chalcipem* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, deq³ filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Matte* nova virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exolvas, quam scādas *Palladis* arcem. At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas* iterum accedit, ac per *Træzenem* iter faciens à *Pitheo* *Pelopis* filio hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, *Ægeo* vino madenti filiam *Aethram* comprimendam summisit. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit: *Ægeus* interea *Aethræ* præcepit, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néne, cuius ille filius esset, indicaret: ensē, & calceos sub saxo abditos reliquit; hac locutus cum per atate puer saxum subuoluerē queat, ea tolleret, eumq³ clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Asbenas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *Androgeus* omnibus victoria præstitit. Hunc *Jupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laiy certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Paro Gratys sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Paro Gratys immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe Athenas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesta Niso opitulaturus advenerat, interemit: & is demum per filia proditionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iovem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veneri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ægeidem, Enthenidem, & Lytaam Geraesti ad Cyclopis tumulum ingularunt, sed barum pater Hyacinthus Lacedemone Athenas

L

commi-

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturos renunciauit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puorum, ac totidē & etate parū, puellarū, sine armis Minotaurο deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrinthο conclusus coërcebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod in triplici uiarum ambage non agnitū exitum excludēbat: Hunc Dædalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inventor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenne secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem cōfugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotaurο vorandos mittebant: donec Theseus ex Athra, Aegeoque, natus iam grandis factus,

factus, petra summotâ calceos, atq; ensẽ aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pasauit. Pri-
 mum quidem Periphẽtem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Coryneta diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferro
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pte, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quod eas viriũ
 imbecillitate flectere nequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APPOLLODORO CONTINENTVR, *cuius numerus primus folium, secundus paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Abfyrtides insulae. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abfyrtus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acarnan. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acarnaniae ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparae
2. & 75. 2.	69. 1.
Achaeus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adraستا. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adraστ ² . 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde sic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Aeaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Aeacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Aeacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aeeta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Aeetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegaeon. 65. 1.
Acrisij mors. 33. 2.	Aegeoneus. 73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegaeus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acrisius subterranean dom-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
um struit. 31. 2.	39. 1.
Actra. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actaeon. 56. 2.	63. 2.
Acteonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. & 27. 1. & 28. 1. & 52. 2. & 57. 1.
Aegle.	43. 1.		
Aegleis.	80. 1.		
Aegyti filij.	28. 1.	Agenor's genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43. 2. & 75. 1.	Agtaulos.	76. 2.
		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëlo.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alastor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcaeus.	34. 1. & 41. 1.
Aenerus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2. & 74. 2.
Aenis.	41. 2.		
Aeolenses.	12. 2.	Alcestis.	18. 1. & 45. 1.
Aecolia.	13. 2.	Alcestis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alcestis Admeto nubit.	19. 2.
Acrope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Acsciræis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aesculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimentes.	31. 1.
Aeson.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aesonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Acthius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Acthra.	70. 1. & 78. 2. & 79. 1.	Alcinous.	24. 2.
		Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmaeonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. & 53. 1.
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.		
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agasthenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agæus.	6. 2. & 29. 1. & 57. 1. & 57. 2.	Alebius.	42. 2.
		Alecto.	5. 2.

INDEX.

Aëctor.	21.1.& 60.2.	Amphilochus.	63.2.& 65.1.& 70.1.
Aletes.	69.2.	Amphimachus.	34.1.
Aleus.	20.2.& 47.2.& 50.1.	Amphion.	18.1.& 58.2.& 59.1.
66.2.		Amphithea.	19.2.& 19.2.
Alexander.	50.1.	Amphitrite.	6.1.& 6.2.& 9.1.& 79.2.
Alexiars.	49.2.	Amphitryo contra Thele-	
Alipherus.	65.2.	boas.	34.2.
Alirrhothius.	77.1.	Amphitryo Thebas petit.	34.2.
Almenus.	21.1.	Amphitryo ex Peloponne-	
Aloüs.	12.2.	so ejicitur.	ibidem.
Aloida.	12.2.	Amphitryo.	14.2.& 34.1.
Aloidarum contra Iouem		Amphitryonis cades.	51.2.
bellum.	ibid.	Amphoterus.	65.1.
Alopius.	49.2.	Amycia.	59.1.
Alphesibœa.	77.1.	Amycia.	45.2.
Alpheus.	39.2.	Amyclas.	17.1.
Althæa.	15.2.& 14.1.	Amyclas.	66.1.
Althæa, & Cleopatraz me-		Amycus.	21.2.& 41.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyman.	28.2.& 29.1.& 38.2.
Althemenes.	54.1.	Amyntor.	49.1.& 80.2.
Amalthea.	5.2.	Amyntor.	49.1.
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amythaon.	15.2.& 18.2.& 30.2.
Amarynceus.	15.1.	Anactor.	34.1.
Amarynthus.	56.2.	Anaphe.	24.2.
Amazones.	47.1.& 40.2.	Anaurus fluuius.	20.1.
Amestrius.	49.2.	Anaxibia.	18.1.
Amisodorus.	31.1.	Anaxo.	34.1.
Amphianax.	30.1.	Ancæus.	14.2.& 20.2.& 23.1.& 66.2.& 70.1.
Amphiaras.	14.2.& 20.2.	Anchinoc.	28.1.
& 19.2.& 60.2.& 36.1.		Anchisa.	
& 61.1.& 70.1.			
Amphictyon.	12.1.		
Amphidamas.	43.2.& 66.2.		
Amphidicus.	62.2.		
Amphilochicum Argos.			
65.1.			

INDEX

Archifcs.	71.2.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper erymanthius.	38.2.
Ancyor.	63.2.	Aphareus. 13. 2. & 17. 1. &	
Andramoti.	31.2. & 14.1.	68.2. & 69.1.	
Androgeos.	41.1. & 53.2.	Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aplidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
marino.	32.2.	Apis. 13. 1. & 26. 1. & 27. 1.	
Anexibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fiftulam capit.	68.1.
77.2.		Apollo , pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norum octo.	55.2.	Apollo Aeglarus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis feruitus.	19.2.
Antaus.	43.1.	Apollinis , & Mercurij ob	
Antea.	30.1. & 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	42.1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina.	14.2.
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	41.1.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arcefius.	20.2.
Antilochus.	18.1. & 70.1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus.	29.1. & 34.1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus.	49.2. & 73.1.
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope.	49.2. & 58.1. &	Area.	53.1.
67.2.		Arene.	68.1.
Antiphus.	12.2. & 73.1.	Arctor.	27.2.
Apemofy-		L 4	Arcte.

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.		70.1.
Atetus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.		45.1.
Argeus.	49.1.	Afcanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.1.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor			74.2.
37.2. & 19.2.		Affaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Aftacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Astria.	6.1. & 6.1. & 8.1. &
mina.	20.2.		29.1.
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Astria ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Asterion.	53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius. 12.1. & 21.1. & 53.	
Argus. 16.2. & 10.2. & 10.			2. & 54.1.
1. & 26.2. & 27.1.		Asteropea.	17.1. & 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo nauis Neptuno dedi-		Astyanax.	49.2.
catur.	25.2.	Astycratea.	58.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Argyphia.	28.2.	Astybia.	49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus.	73.1.
Arion equus.	63.1.	Astyoche.	58.2. & 48.1. &
Arystæus.	56.1. & 56.2.		50.1. & 71.2.
Aristodeme.	73.2.	Astynous.	77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa.	46.2.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Atabyrium.	54.1.
& 50.2.		Atalanta. 14.2. & 10.2. &	
Aræus.	36.1.		66.2. & 74.2.1.
Arfinoc.	63.1. & 64.1. &	Atalâta, & Peleiucta.	67.1.
64.2.		Atalâta & Melanionis cur-	
		sus.	

INDEX.

fus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalantę, & Melanionis trās		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe. 6.2. & 29.1. & 30.	
Atc Phrygię tumulus.	71.2.	1. & 56.1.	
Athamas.	56.1. & 16.1.	Autefion.	51.1.
& 16.2.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athenę a Castore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axiom.	64.2.
Athenę.	76.2.	B.	
Athenienſes Thebas capiūt.		Bacehę in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Athenienſium pro Andro-		Bacchi columnę.	57.1.
gei morte ſupplicia.	81.2.	Bacchi, & Cereris in Atticā	
Athenienſium pueri ſeptem		aduentus.	78.2.
& totidem puellę, ad Mi-		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretā quot-		Bacchi myſteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas. 6.1. & 44.1. & 68.1. &		Bacchus in hędum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticę primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2. & 70.1. &	Batea.	69.2. & 71.2.
79.1.		Baron.	53.1.
Automus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimę-	
Artis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Arymnus.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge. 47.2. & 50. & 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augeę boues.	39.2.	31.1.	
Augeas.	20.2. & 39.2. &	Bellerophontis hiftoria. ibi-	
40.2. & 43.1.		Belus.	28.1. & 52.2.
Aureum vellus.	16.2. &	Bentheſicyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.
		L 5	Bias.

INDEX.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	55. 1.	Cadmus. 52. 2. & 53. 1.	
& 73. 1. & 80. 1.		Carneus. 20. 2.	
Bistones. 40. 2.		Calais. 20. 2. & 22. 1. &	
Bithynis. 21. 2.		79. 2.	
Boreas. 20. 2. & 79. 1. &		Calchas. 76. 1.	
79. 2.		Caliandes. 29. 1.	
Bores. 57. 1.		Callias. 52. 1.	
Borus. 74. 2. & 75. 1.		Callichorus puteus. 6. 1.	
Bosporus. 27. 2.		Callidice. 32. 2.	
Bregia. 77. 1.		Calliope. 7. 1.	
Briareus. 5. 1.		Calirrhoe. 42. 2. & 64. 2.	
Bromius. 29. 1.		& 64. 1. & 71. 2.	
Brontes. 5. 1.		Callisto. 66. 1.	
Bryce. 29. 1.		Callistus transformatio.	
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.		66. 1.	
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.		Calybe. 72. 2.	
Buleus. 50. 1.		Calyce. 12. 1. & 13. 1. &	
Busyris. 28. 2. & 43. 2.		29. 1.	
Butes. 20. 2. & 24. 2. &		Calydon. 13. 1. & 13. 2.	
78. 2. & 79. 1.		Calypso. 6. 2.	
Byblii. 27. 2.		Campe. 5. 2.	
C.		Canache. 12. 2.	
Cadmi filia. 56. 1.		Cancer hydræ auxilians. 38.	
Cadmi vxor. 55. 2.		1.	
Cadmia. 35. 1. & 55. 2.		Canethus. 65. 2.	
Cadmus, & Harmonia in		Capaneus. 61. 1. & 62. 2.	
dracones. 58. 1.		& 63. 2. & 69. 1.	
Cadmus annum Marti ser-		Capys. 71. 2.	
uit. 55. 2.		Carnes assandi inuictio. 8. 1.	
Cadmus ad Enchelienses.		Carteron. 65. 2.	
57. 2.		Cassius mons. 10. 2.	
Cadmus draconis dentes se-		Cassandra. 73. 1.	
rit. 55. 2.		Cassiopea. 53. 1.	
Cadmus Illyricorum re-		Cassiopeæ cum Nereidibus	
gnum affecutus. 58. 1.		contentio. 32. 2.	
Cadmus delphos accedit.		Castor	

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cervus cornuta.	38.1.	
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor	Ceto.	6.2. &	
talitas.	71.1.	32.1.	
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Chærus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope.	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon.	29.1. & 46.2.
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops.	79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.
& 76.1.		Chersidamas.	34.1. & 73.1.
Celæneus.	34.1.	Chersonnesus.	16.2.
Celæno.	29.2. & 67.2.	Chimæra.	17.1. & 31.1.
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus.	9.1. & 78.1.	Chiron.	38.2. & 44.1. &
Celeustabor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cengum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani.	5.1. & 6.1.	ratus moritur.	39.1.
Cephalicanis. 35.1. & iacu-	Chironis antrum.	56.2.	
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus.	17.1. & 35.1.	Chromius.	34.1. & 73.1.
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus.	14.2. & 20.2.	Chrisaon.	42.1.
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	32.2. & 58.1.	
2.	Chryseis.	41.1. & 49.2.	
Cephisus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysippe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	22.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres.	5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.
18.1.	Chthonia.	79.1.	
	Chthonius.		

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Glypei intentio. 30. 1.
Cilix.	52. 2.	Glyfonymus. 76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra. 69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40. 2. & 41. 1.	Clytia. 76. 1.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytippus. 49. 2.
Circæa radix.	79. 1.	Clytius Gigas. 10. 1.
Circe.	16. 2.	Co insulæ scissio. 10. 1.
Cissens.	29. 1. & 72. 2.	Cælus primus orbi imperat. 5. 1.
Citharon.	56. 1. & 57. 2. & 59. 1. & 59. 2.	Cæli vxor. 5. 1.
Citharæus leo.	36. 1.	Cælij & Telluris filij. 5. 1.
Cius vrbs.	21. 2.	Cæranus. 54. 2.
Clametides.	49. 2.	Cæus. 5. 1. & 5. 2.
Cleobora.	13. 2.	Colehcorum cum Phæaci- bus habitatio. 14. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus. 60. 1.
Cleochærea.	68. 2.	Cometho. 34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in funere. 11. 1.
Cleodora.	29. 1.	Comata. 21. 1.
Cleodora.	58. 2.	Contimelia. 8. 1.
Cleone.	37. 1.	Gopreus. 37. 2.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Corcyra. 24. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1. & 29. 1. & 29. 2. & 79. 1. & 71. 2.	Corethon. 65. 2.
Cleophile.	66. 2.	Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronis. 68. 2.
Clio.	70. 1.	Coronus. 20. 2. & 48. 2. & 70. 1.
Clite.	29. 1.	Cornitransformatio. 68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes. 7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum. 11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryacta.
Clotho.	6. 2.	Cranae. 77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme. 77. 2.
		Cranaus.

INDEX.

Cranaus.	12.1.& 76.2.& 77.2.	Cylene mons.	67.2.& 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Crateus.	54.2.	Cynethus.	65.2.
Cratæus.	18.1.	Cynortas.	17. 1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68. 2. & 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon.	34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.	Cytorus.	16.2.
Creontiades.	36.2. & 50.1.	Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.	D.	
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Crete.	54.2. & 53.2. & 54.1.	Dædalus mirandorum ope-	
Creteus.	17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.	rum excogitator primus.	81.2.
Creuſa.	12.1. & 73.1. & 79.1.	Dædalus Talaum inuidia	
Criafus.	27.1.	necat.	82.1.
Crinò.	29.2.	Dædalus cædis reus in villa	
Critheus.	12.2.	Marris.	82.1.
Crius.	5.1. & 6.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crœſi genus.	50.1.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Crocon.	6.1.	Damaſichron.	58.2.
Cteatus.	46.2. & 70.1.	Damaſippus.	69.2.
Cteſippus.	50.1.	Damaſiltratus.	59.2.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danae.	30.1.
Curetes à Ioue interficiun-		Danaes fabula.	31.2.
tur.	27. 2.	Danai.	28.1.
Cyanippus.	19.2.	Danai filiz.	ibid.
Cybella.	57.1.	Danai fuga.	28.2.
Cychreus.	74.2.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaides rufus vitis copu-	
Cyclopes ab Apolline oc-		lantur.	29.2.
ciduntur.	69.1.	Danaidum expiatio propter	
Cyclopum habitatio.	30.1.	virorum eadem.	29.2.
Cygnus.	43. 1. & 48. 2.	Danaus.	27.1.
		Dardania regio.	71.1.
		Dardanus	

I N D E X.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.		
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	10. 2.
& 49. 1. & 50. 1. &		Diana Oeneo irata.	14. 1.
14. 1.		Dice.	6. 2.
Deianira.	6. 2.	Dictys.	17. 1. & 31. 1.
& 47. 2.		Dino.	32. 1.
Deiooon.	36. 2. & 50.	Diocorystes.	29. 1.
1.		Diogenea.	79. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomede.	68. 2.
Deioneus.	79. 1.	Diomedes.	55. 2. & 63. 2. &
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	70. 1.	
50. 1.		Diomedis equæ.	40. 2.
Deloptes.	73. 1.	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
Delphobus.	45. 1. &	& 71. 1.	
73. 1.		Dioseuri vnde.	70. 2.
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Diorippe.	29. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dirce.	58. 2.
& 60. 2.		Dirce fors.	<i>Ibidem.</i>
Deliaades.	31. 2.	Doliche.	45. 2.
Delos.	8. 1.	Doliones.	21. 1.
Delphyne serpens.	11. 1.	Dorion.	29. 1.
Democoon.	73. 2.	Doris.	6. 1.
Demonice.	13. 2.	Dorus.	12. 1. & 13. 1.
Deorum fuga in Aegyptu.		Dorieneses.	12. 2.
11. 2.		Dorycleus.	69. 2.
Dercynus.	42. 2.	Doryclus.	73. 1.
Dero.	6. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion.	77. 2.	Dexihea.	53. 2.
Deucalion & eius diluviu.		Draco centiceps.	43. 1.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draconis cuiusdam admj-	
Deucalionis filij.	54. 2.	randa.	55. 1.
Dexamenus.	39. 2.	Draconis dentes.	23. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Dryas	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarsypho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 18. 2.	
E.	Eleuthea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 3. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaſte 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus	27. 2.
Elata. 21. 1.	Epidaus	18. 1.
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas	63. 2.
Elatonius 63. 1.	Epilaus	49. 2.
Elarus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuthea 50. 1.	Epochus	66. 2.
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Erarus	49. 2.
Elio 35. 1.	Erasippus	50. 1.
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis	67. 2.
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 20. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78.1. & 71.2.	39.1. & 48.1.
Erichtheus. 76. 2. & 79.1.	Eucres. 34.1. & 34. 2. &
Eridanus. 43.1. & 24.1.	50.1.
Erigone. 78.2.	Euippe. 29.1.
Erimus. 40.2.	Euhippus. 13. 2.
Erinnyes. 5.2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60.1.
Eriphyle. 29.2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69.1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38.2.	Eumolpe. 6.2.
Eryfichthon. 76.2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42.1.	& 27.2.
Erythia. 45.1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49.2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17.1.	Eunice. 6.2.
Eryx. 42.2.	Eunomia. 6.2.
Estica. 64.7.	Eunomus. 48.1.
Eteocles. 60.2.	Eupalamus. 80.1.
Eteoclis, & Polynicis lingu-	& 37.1.
lase certamen. 62. 2.	Euphemus. 20.2.
Eteoclus. 61.1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7.1.
Eihodæa. 58.2.	Europa. 42.2.
Euzmon. 95.2.	& 52. 1.
Euadne. 27.1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6.2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18.1. & 73. 1.	Euryalus. 15.2. & 19.2. &
Euander. 73.1.	20.2.
Euboras. 49.2.	Eurybius. 18.1.
Eubotes. 49.2.	& 49.2.
Euchenor. 29.1.	& 50.1.
Eucrate. 6.1.	Eurybora. 6.1.
Eucrus fluvius. 39.2.	& 6.2.
Euenus. 13. 2. & 22. 1. &	Eurycapæ. 49.2.
	E u.

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
Eurygenia.	60. 1.	G.	
Eurylochus.	29. 1.	Gadira	42. 1.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Galatea.	6. 2.
Eurymede.	17. 1.	Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymenes.	18. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Gerestus.	81. 1.
Euryopes.	50. 1.	Geryones & eius boues	42. 1.
Eurypyles.	49. 2.	Gigantes.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Gigatū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucippe.	29. 1.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glautus vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Euryteles.	50. 1.	Glycisonetes.	50. 1.
Eurythemis.	13. 2.	Gnosia.	70. 2.
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgon.	31. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgones.	6. 2.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis caput Minerę datum.	33. 1.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonis coma.	47. 2.
		Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pnicē, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	

M Gorg-

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Gorgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helna a Theseo rapta.	69. 2.
Gratix.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensuros iurât	70. 2.
Gratidngigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in stu-		Helix.	65. 2.
neribus. vñus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	20. 2.	Hemation.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclicidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclicarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclicidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyiæ.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	suscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10. 1. & 46. 2.	Herculis infantia. 35. 2.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18.1	Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46. 2.	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercules in Lacedæmonem. 45. 1.	Hercu. profopographia 36.1
Hercules in Pylum. 47. 1.	Herculis sagittæ. 38. 1.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.	Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43. 2.
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.	Herculis vxor in cælo 49.2
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37. 1.	Herse. 77. 1.
Hercules Strynomem inuigabilem facit. 42. 2.	Hermus. 29.1.
Hercules venditur. 45. 2.	Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46.1. & 72.1.
Herculi dies dictus. 36.1.	Hesperidum nomina. 43.1.
Herculis arma. 37. 1.	Helychea. 50.1.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.	Hierax. 27. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippalimus. 20. 2.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.	Hippasus. 20.2. & 49. 1.
Herculis facinora. 36.1.	Hippeus. 49. 2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.	Hippocoon. 47.1. & 47. 2. & 69. 2.
Herculis furor 37.1. & 45.1	Hippocorystes 29.2. & 69.2
Herculis grauitas. 21.2.	Hippococrates. 50. 1.
	Hippodamias. 12.2. & 13.2.
	Hippodamia 29.1. & 31.2.
	Hippodice. 29.2.
	Hippodromus. 49. 2.
	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
	Hippolytus. 29. 1. & 45.2.
	Hippomedon. 61.1. & 61.1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermanestra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.		2. & 29. 2. & 30. 1.
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoë.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
	& 73. 1.		2.
Hippostratus.	15. 1.	Hypsiſta Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.		62. 1.
Hippoſthoë.	6. 2. & 18. 1.	Hyrneto.	52. 1.
	& 34. 1.	Hyrcus.	67. 2.
Hippoſthous.	29. 1. & 69. 2.	Hyrracus.	72. 2.
	& 73. 1.		I.
Hippos.	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.		45. 2.
Hopoles.	80. 2.	Iaſon.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.		75. 2.
Horus.	65. 2.	Iaſus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.		67. 1.
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
	2.	Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.		2. & 78. 1.
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
	50. 2.	Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymeneus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.		2. & 29. 2. & 68. 2. &
Hyperychus.	73. 1.		70. 2.
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
	1.	Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.		2.
Hyperlaus.	15. 2.		Idome-

INDEX.

Idomeneus.	54.2. & 73.1.	diuifio.	6.1.
Idyia.	23.2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Ithiffus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Lithyia.	6.2. & 34. 1.	Iouis, & Maixæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6.2.
Imenfimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhomis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Iæo.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io priftinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimediæ.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphimeduſa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	47. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius finus.	27. 2.	Iſæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Iſchys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Iſmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Iſmene.	27. 1. & 60. 1.

INDEX.

Ismenus. 58. 2. & 63. 1. & 73. 2.	tum esse. 27. 1.
Isis. 28. 1.	Ixion. 14. 2.
Ister. 29. 1.	L.
Istmicorum certamen. 56. 1.	Labdacus. 58. 1. & 78. 2.
Italia vnde. 42. 2.	Labyrinthus. 54. 1.
Iton. 48. 2.	Lacedæmon. 30. 1. & 68. 1.
Itys. 78. 2.	Lacedæmon regio vnde. 68. 1.
Iuno Acræa. 26. 1.	Lachesis. 6. 2.
Iuno Amazonum vnus formam capit. 41. 1.	Ladon. 38. 2. & 73. 2.
Iuno 5. 2. & 6. 2. & 7. 2. & 8. 2.	Laërtes. 20. 2.
Iuno in pugna Gigantū 10. 1.	Lælaps canis nomen. 35. 1.
Iuno Sphingem mittit 59. 2.	Laius. 58. 1. & 59. 1. & 45. 2.
Iunonis suspēdium. 7. 2. & 45. 2.	Lainpon. 72. 1.
Iupiter. 5. 2. & 7. 2.	Lampus. 29. 2.
Iupiter ad Alcmenam 35. 2.	Lanomene. 49. 2.
Iupiter ad Calistonem. 66. 1.	Laodamas. 63. 2.
Iupiter ad Lycaonis filios. 65. 2.	Laodamia. 52. 2.
Iupiter Atabyrius. 54. 1.	Laodice. 26. 2. & 66. 2. & 73. 1.
Iupiter Cenæus. 49. 1.	Laodocus. 13. 1. & 61. 2.
Iupiter in Cygnum. 69. 2.	Laomedontis equæ. 41. 2.
Iupiter in Gigantum pugna. 11. 1.	Laomedon. 41. 2. & 46. 1. & 49. 2. & 72. 1.
Iupiter in Taurum. 52. 2.	Laogoras. 48. 2.
Iupiter patrius. 51. 2.	Laogore. 77. 1.
Iupiter Phyxius. 12. 1. & 16. 2.	Laiohoc. 49. 2.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26. 2.	Lapithæ. 48. 2.
Iupiter Semelē viuat. 56. 1.	Lapithes. 68. 2.
Iupiter seruator. 37. 2.	Latona. 6. 1. & 8. 1.
Iusurandum amātiū iri-	Ææ, denominatio. 12. 1.
	Learchus. 16. 1. & 16. 2.
	56. 1.

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15.2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.2. & 70.2.	Lycorinas fluius.	13.2.
Leitus.	70.1. & 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in Venerē contēptus.	21.1.	Lycurgus.	14.2. & 19.2. & 50.1. & 57.1. & 66.2.
Lemnus viris orbata.	21.1.		69.1.
Leo Nemaus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. &
Leon.	65.3.		41.1. & 58.1.
Leonteus.	70.1.	Lycus fortunatas insulas ha bitat.	67.2.
Leophonte.	13.1.	Lycus.	80.2. & 65.1.
Lernæa hydra.	37.2.	Lyncei oculorum acumen.	
Lernæi fōtes	28.2. & 29.2.		68.2.
Leucippus.	17.1. & 50.1. & 68.2. & 69.1. & 72.1.	Lynceus.	14.2. & 20.2. &
Leucon.	17.1.		28.2. & 56.2. & 50.1.
Leucones.	49.2.		& 68.2. & 70.2.
Leucopæus.	14.1.	Lyfes.	49.2.
Leucothæa.	56.1.	Lyfianiffa	6.2. & 43.2.
Libya.	52.2.	Lyfidice.	33.2. & 49.2.
Libya regio.	28.1.	Lyfimache	19.2. & 73.1.
Lichas.	49.1.	Lyfinomus	34.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. & 47.1. & 49.1. & 50.2.	Lyfippe	30.1.
Ligyron prius Achillis no men.	75.2.	Lyfippus.	50.1.
Limærea.	6.2.	Lyfithous	73.1.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Lyrus	M. 71.2.
Lirus.	29.1.	Macareus	65.2.
Locri epicnemides.	49.1.	Macedonius	65.2.
Lucifer.	12.2.	Machaon	70.1.
Luna.	6.1. & 13.1.	Mænalus	65.2.
Lycaon.	73.1.	Mæon	71.2.
& eius filij.	65.2.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Maia.	66.1. & 67.2.
Lycomedes.	76.1.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
		Malca.	38.2. & 39.1.
		Mali punici granum.	9.2.

INDEX.

Mantineus	30.1.	Megeſſarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodium regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.2. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanion.	61.1. & 66.2. & 67.1.
Mariandyni	23.1.	Melanippus.	15.2. & 63.1. & 73.1.
Marpeſſa.	13.2. & 14.2.	Meleagri uxor.	14.2.
Mars a Neptuno accuſatus.	76.2.	Meleagri mors.	15.1.
Mars victus.	13.1.	Meleager.	14.1. & 20.2. & 44.2.
Marſe.	50.1.	Melas.	13.2. & 15.2. & 16.2. & 49.1.
Marſyas.	8.1.	Melia.	38.2.
Maſculam Venerem Tha		Melibœa.	59.1.
myris primus incipit.	7.1.	Melicerta.	16.2. & 16.2. & 56.1.
Martis lucus.	16.2. & 20.1.	Meliæ.	6.2.
Meciſteus.	19.2. & 20.2. & 61.1. & 63.2. & 65.2.	Meliæſes, ſive Minyenſes.	49.1.
Medea Aegeo nubit.	26.1.	Meline.	49.2.
Medeæ amor in Iſonē.	23.2.	Meliſſæ.	5.2.
Medeæ in Iſonem ira.	26.1.	Meliſſa.	26.2.
Medeæ pharmacorum viſ.	25.2. & 23.2.	Melius.	73.1.
Medeæ in Colchus reditus.	26.1.	Melpomene.	7.1.
Medeſicaſta.	73.1.	Memnon.	72.2.
Media.	26.1.	Memphis.	28.1.
Medus.	26.1.	Memphis urbs.	28.1.
Meduſa.	30.1. & 32.2. & 34.1. & 44.2. & 73.1.	Menachus.	29.1.
Megareus.	81.1.	Menalces, ſeu Megacles.	29.1.
Megara.	5.2.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
Megamede.	36.1.	Menes.	77.2.
Megapenthes.	70.2. & 31.1. & 33.2.	Meneſtheus.	70.1.
Megara.	30.1. & 36.2. & 45.1.	Meneſthius.	75.1.
Meges.	70.1.	Metrippides.	49.2.
		Me-	

INDEX.

Mentor	49.2.& 50.1.	Mineruz, & Neptuni con-	
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica.	76. 2.
Mercurius ab Apolline va-		Minerua Lindia.	28. 2.
ticinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam.	76. 2.
68.1.		Minois filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27.2.	catur in vitam.	54. 2.
2.		Minos 16. 2.& 52.2.& 53.1	
Mercurij aurea virga.	68.1.	Minotauri nomen.	54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebanis	
Mercurij ortus & furti	68.2	pendunt.	36. 2.
Mercurius superiorum & in		Minytus.	58. 2.
ferorum nuntius.	68.1.	Misericordiæ ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50.1.& 63.1.	
& galeam à Perseo acce-		Mnemosyne.	5. 1. & 7.1.
pta Nymphis restituit,		Mnefileus.	70. 2.
33.1.		Mnesimache.	39. 2.
Mermerus.	26.1.	Mnestra.	29. 1.
Merope.8.2.& 17.1. & 52.		Mnestheus.	70. 1.
1. & 67. 2.		Mæra.	78. 2.
Merops.	71.2.	Molione.	46.2.
Meta	80.2.	Molorchus	37.1.
Mestor 72.1.& 33.1. & 33.		Molus.	13. 2.& 54.2.
2.		Mulierum scommata in sa-	
Metanira.	19.1. & 9. 2.	cris Apollinis A Eglæi.	27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
lia.	77.1.	Thesmophorijs.	9.1.
Metiadusa.	80.1.	Musæ & ipsarum filij.	7.1.
Metion.	79.2.& 80.1.	Mycenarû ædificatio	33. 2.
Metis.	5. 2. & 6. 1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Merope.	73. 2.	tur.	41.1.
Midea.	33. 2.	Myrmidone.	12. 2.
Mideæ ædificatio.	33. 2.	Myrtha.	77.1.
Miletus vnde.	53.1.	N.	
Milerus.	53.1.	Nais.	13.1. & 29.1.
Minerua.	77.2.& 72.1.	Naubolus	21.1.
		M 5	Nauis

INDEX.

Naui primus fabricator.	28. 2.	Nereus.	6. 2. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Naui quinquagintiremis.	ibid.	Nessus.	48. 1. & 39. 1.
Naupaetus vnde	51. 1.	Nestor.	70. 1. & 18. 1.
Nauplius.	29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nestor in expugnatione Pyli servatus.	18. 1. & 47. 1.
Naufimedo.	30. 1.	Nice.	6. 2.
Naufithoe.	6. 2.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.
Næra.	27. 1. & 66. 2.	Nicodromus.	49. 2.
Nebroponus.	21. 1.	Nicostratus.	70. 2.
Neleus.	17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Nicothoe.	22. 2.
Nelo.	29. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 2. & 65. 2.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes transformatio	59. 1.
Nemea.	ibid.	Niobes filij.	58. 2.
Nemesis.	69. 2.	Nisus.	80. 2.
Nemesis in anserem.	ibid.	Nisyrus insula.	10. 2.
Neomeris.	6. 2.	Nothus.	54. 2.
Neoptolemus.	76. 1.	Noxæ tumulus vbi.	71. 2.
Nephalion.	41. 1. & 53. 2.	Nycteis.	58. 1.
Nephele.	16. 1.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephus.	50. 1.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Theudis.	57. 1.	Nymphæ.	43. 1.
Neptuni Trideas.	6. 1.	Nysa mons.	11. 1.
Neptuni vxor.	9. 1.	Nysa.	56. 2.
Neptunus contra Gigantes.	10. 1.	Q.	
Neptunus in Atticam.	76. 2.	Ocalea.	30. 1. & 37. 1.
Neptunus Hippothoem rapit.	34. 1.	Oceanides.	6. 1.
Neptunus.	5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.
Nereides.	6. 2.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
		Ocypode.	22. 2.
		Ocythoe.	ibid.
		Ocager.	7. 1. & 20. 2.
		Ocax.	30. 1.
		Oebalus.	

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Oeehalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opleus.	65. 2. & 12. 2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopeus.	12. 2.
60. 1.		Opus	8. 2.
Oedipus ænigmata Sphin-		Orax.	54. 2.
gis soluit	60. 1.	Orci galea.	32. 1.
Oeme.	29. 2.	Orchomenus. 80. 1 & 70. 2.	
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47.		& 65. 2.	
2. & 48. 1.		Oreas.	49. 2.
Oenoe.	16. 1. & 38. 1.	Orestes	12. 2. & 50. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 31. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone.	73. 2.	Orithya.	79. 2.
Oenone insula.	ibid.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oenopion.	8. 2.	Orpheus.	7. 1. & 20. 2. &
Oestrebles.	50. 1.	35. 2. & 36. 1.	
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olenus.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Orthrus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. &		Ossa.	13. 1.
64. 1.		Otus.	12. 2. & 13. 1.
Oileus.	70. 1.	Oxylus	13. 2. & 51. 2.
Oleæ satio.	76. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olenius.	15. 2.	P.	
Olympici certaminis initi-		Palæmon.	20. 2. & 50. 1.
tium.	47. 1.	Palamedes.	30. 1. &
Olympufes.	50. 1.	54. 2.	
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palladium.	72. 1.
Omphale.	21. 2. & 45. 2. &	Palladij templum.	72. 1.
50. 1.		Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. &	
Oncais Thebarum porta.		65. 2. & 72. 1.	
62. 1.		Pallas aduersus Gigantes.	
Onchestus .36. 2. & 18. 2.		10. 1.	
Onesippus.	49. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	
Opheltes.	61. 2.	72. 1.	
Opheltes cognomine Ar-		Pallas Gigas. 10. 1. & 80. 2.	
		M 6 Pæmmon	

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. &
Pan	8.1.	67.1.	
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Pandion.	29.2. & 78.1. &	Pelagon	55.2. & 53.2.
79.2. & 80.1.		Pelagiaz.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelagus.	26.2. & 65.1.
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis exilium	
Pandrosus.	76.2.	75.2.	
Pandrosus.	76.2. & 78.1.	Pelei & Thetidis nuptiæ.	
Pangeum.	57.1.	ibid.	
Panope.	6.2. & 49.2.	Pelcus	14.2. & 20.2. &
Panopeus.	35.1.	75.2. & 74.2.	
Paphus.	77.1.	Pelia.	80.1.
Parce.	6.2.	Peliæ certamen.	67.1. &
Parcæ contra Gigantes.	10.	74.2.	
1. & 11.1.		Peliæ mors	25.2.
Paria.	53.1.	Pelias	17.2. & 18.1. & 20.
Paris cur dictus Alexander.		1. & 10.1.	
73.1.		Pelium mons	15.1.
Paris a Philotecta vulne-		Pellene	9.2.
ratus moritur	73.2.	Pelopea	18.1.
Parnasus.	11.2.	Pelopia	48.2. & 58.2.
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopis ara	47.1.
nis. sacrificant, & cur.	81.1.	Pelops	58.2. & 74.1.
Parthaon.	13.2.	& 80.2.	
Parthenius mons.	47.2. &	Pelops contra Arcadas	75.
66.2.		1.	
Partienopæus.	10.1. & 61.	Pelor	55.1.
1. & 62.1. & 2. & 63.2.		Pemphredo	32.1.
& 67.2.		Penelcus	20.2. & 70.1.
Parthenope.	50.1.	Penelope	69.2. & 70.2.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Peneus	39.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	56.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pereus	50.1. &
Pasithea.	78.1.	66.2.	

Peria-

INDEX.

Periæpis.	76.1.	Phægeus.	64.2. & 65.1.
Peribœa.	15.1. & 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Phères.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Pericrès.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Persarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perseus.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tirynthem se confect.	33.2.	phlegyæ.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phorbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filiæ.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phorcyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX.

Phoroneus.	13.1. & 26.2.	Pleuron.	13.1.
Phrasimus.	79.1.	Plexippus.	13.2. &
Phrixus.	16.2. & 16.2.	79.2.	
Phrontis.	16.2.	Plisthenes.	54.2.
Phthia.	11.2. & 58.2.	Ploto.	6.2.
Phthius.	65.2.	Pluton.	5.2. & 9.1. & 9.2.
Phiceum.	59.2.	& 47.1.	
Phileidus.	49.2.	Plutonis boues.	42.1. &
Philaca urbs.	18.2.	44.2.	
Philaci boues.	ibid.	Plutonis galea.	6.1. & 10.2.
Phylacus.	17.1.	& 32.1.	
Phylas.	48.1.	Plutus.	6.1.
Phyleus.	50.1.	Podalirius.	70.1.
Phyleus.	39.2. 47.1.	Podarce.	29.2.
70.1.		Podarces.	19.1. & 46.1.
Phylus.	65.2.	& 72.1.	
Pieria.	29.1. & 67.2.	Pocæ.	20.2. & 49.2. &
Pierus.	7.1.	70.1.	
Piranthus.	27.1.	Polychus.	65.2.
Pione.	6.2.	Polites.	73.1.
Piren.	27.1.	Pollux.	14.2. & 20.2.
Pirene.	29.1.	& 21.2 & 70.2.	
Pirithous.	14.2. & 44.2.	Poltys.	41.2.
& 70.1.		Polybotes.	10.1.
Pisidice.	12.2. & 18.1.	Polybus.	59.2.
Pisistratus.	18.1.	Polycaste.	18.1.
Pisus.	68.2.	Polyctor.	29.1.
Pirtheus.	80.2.	Polydectes.	17.1. & 31.2.
Pityocampes.	81.2.	33.1.	
Placia.	71.1.	Polydectes, & amici in sa-	
Platon.	65.2.	12.	33.1.
Plectri, & Lyra inuentor.		Polydore.	74.2.
68.2.		Polydorus.	56.1. & 58.
Pleiades.	67.2.	1. & 73.1.	
Pleione.	ibid.	Polygonus.	41.2.
Plefaure.	6.2.	Polydus.	54.2.
		Poly-	

INDEX.

<i>Polylaüs.</i>	49.2.	<i>Promachus.</i>	19.2.&
<i>Polymedon.</i>	73.1.	63.2.	
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	<i>matio.</i>	11.2.
<i>Polynices.</i>	60.2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1. & 7.2. &
2.		& 75.1.	
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1. &	<i>fixus.</i>	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphomes.</i>	59.1. &	<i>ctus.</i>	39.1.
52.1.		<i>Prometheus solutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.	1.	
<i>Polypoetes.</i>	13.1. & 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2. & 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1. & 44.2. &
<i>Potamon.</i>	29.1.	77.2.	
<i>Porphytion gigas.</i>	9.2.	<i>Prore.</i>	56.2.
<i>Præcones facialesue muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
<i>lati ab Hercule.</i>	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1. & 79.1.	57.1.	
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2. & 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1. & 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Pſamate.</i>	6.2. & 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1. & 49.2. & 79.	<i>Pſophis.</i>	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Procti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proctidum infania.</i>	30.1.	34.1. & 35.1.	
<i>Proctidum curatio.</i>	30.1.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proctis.</i>	62.1.	<i>nes abigunt.</i>	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1. &
66.2.		35.1.	
		<i>Ptous.</i>	

INDEX.

Pious.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pygmalion.	77.1.	& 53.1.	
Pylaon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1.
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylus.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
Quinquettium.	33.2.	Scylla, & charybdis.	24.2.
R.		Scyros insula.	76.1.
Rhādamanthus.	36.1. & 52.	Styrias.	80.2.
Rhadamanthus, & Minos		Seis.	13.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele.	56.1.
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhegium.	41.2.	tur.	57.2.
Rhesus.	7.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhexenor.	80.2.	mos.	33.2.
Rhode.	9.1. & 29.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhodia.	29.1.	61.1.	
Rhœcus.	67.1.	Serapis deus.	
Rubetæ natura.	52.1.	Side.	8.2.
S.		Sigeum.	16.2.
Salamin.	74.2.	Silenus.	38.2.
Salmonæus.	17.2.	Simois.	71.2.
Salmydeffus.	22.1.	Sinis.	82.1.
Sandæus.	77.1.	Sipis Corinthiorum Isth-	
Sangarius.	72.2.	mum insidet.	ibid.
		Sinis in uiatores supplicium	
		ibidem.	

INDEX

Sipylus.	58.2.	Strymon fluvius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Strygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1.	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 19.1.	Syleus.	45.1.
Solyimi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15.2. & 47.2. & 67.2. & 72.2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
2.		Tauri æripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenelæ.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2. & 70.1.	Taurus cretenfis.	40.1.
Stheno.	32.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tebrus.	69.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegœa.	47.2.
Stratobates.	34.1.	Tegyrius.	70.2.
Stratonice.	13.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. & 70.1. & 74.1.
Stratonicus.	49.2.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Strophades.	22.2.	Telchin.	26.2.
Strymo.	72.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Tele-	

I N D E X .

Theleboas.	65.2.	Thafus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumacus.	20.2.
Telcon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	51.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebe.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebe unde.	58.2.
Teleutagoras.	49.2.	Thebanorum tributum Ergino.	36.2.
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	Thebanorum murorum constructio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64.1.
Terra. Tartaro admiscetur.	10.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Teimenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1. & 43.1. & 71.2.
Tereus.	78.2.	Themiscyra.	41.1.
Terpsichore.	7.1.	Themisto.	17.1.
Terpsicrates.	50.1.	Theon.	10.2.
Testudinis iuuentio.	63.1.	Thera.	58.2.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71.1. & 74.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thermodon.	40.2.
Teucri unde.	71.1.	Thermydræ.	43.2.
Teutamias.	33.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersippus.	15.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thalia.	7.1.	Theseus Minotaurum necat.	
Thalpius.	70.1.	Thesei facinora.	2.1. & 8.1.2
Thamyris Venerem masculam primus incipit.	7.1.	Thespius.	36.2. & 48.1.
Thanace.	77.1.		
Thasus.	41.2. & 53.1.		

Thespij

INDEX.

Thespij filia.	36.1.	Tisiphone	5.2. & 65.1.
Thesproti.	48.1. & 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1. & 5.2
Thessalorum montium di	6.1.		
luuij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2. & 69.2.	1. & 77.1.	
Thetis.	6.2. & 7.2.	Tiryus	8.1.
& 57.1. & 75.1.		Tlepolemus	48.1. &
Thia.	5.1.	50.1,	
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1. & 69.2. &	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxeus	14.1.
Thorius.	35.1.	Toxirates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi currus,	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1. & 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigasis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2. & 60.2
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2. & 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphyse.	50.1.	2.	
Tiresia sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2. & 62.1	15.2, & 61.1.	
Tiryns.	30.1.	Tyndareus	63.1. & 69.2. &
Tisamenus.	50.2. 51.2.	47.2. &	

I N D E X .

47. 2. & 17. 1.		Deorum sententia. 76. 2.	
Typhon. 10. 2. & 31. 1. &		Vulpes, Cadmiam deuastat.	
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &		35. 1.	
59. 2.		Vulpes in lapidem. ibid.	
Tyrannus. 34. 1.		Vulpes Thebanum agrum	
Tyria. 29. 1.		infestans. ibidem.	
Tyro. 17. 2. & 18. 1.		X.	
Tyrheni in Delphines. 57.		Xandidus. 49. 2.	
2.		Xanthippe. 13. 2.	
V.		Xanthippus. 15. 2.	
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.		Xanthus. 49. 2.	
Venti. 6. 1.		Xanthus. 75. 2.	
Venus. 6. 2.		Xenodamus. 70. 2.	
Vesta. 43. 1.		Xenodice. 45. 2. & 53. 2.	
Vitis inuentor. 57. 1.		Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.	
Vitis prima plantatio. 14. 1.		Z.	
Vlyles. 70. 1. & 76. 1.		Zelus. 6. 2.	
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.		Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.	
Volcanus contra gigantes. 10. 1.		Zethus. 58. 1. & 67. 2. &	
		58. 1.	
Vrania. 7. 1.		Zeuxippe. 78. 2.	
Vrbium prima occupatio ex			

F I N I S .

